

Plenaire 51

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

14 juni 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijziging onder de toegevoegde leden	1
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over opvangproblemen bij het einde van het schooljaar	1
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de defiscalisering van de diverse Vlaamse steunmaatregelen aan de bedrijven	3
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs	
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs	4
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel	
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel	
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel	10
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de invoering van een elektronisch wegvignet tegen 1 januari 2008	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde Eeckhout tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over mogelijk flankerend optreden van De Lijn in geval van problemen bij het reizigersvervoer van de NMBS	17
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstelling van een 'businessplan voor Vlaanderen', de timing ervan en de betrokkenheid van het Vlaams Parlement terzake	19

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten – 812 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	21
Artikelsgewijze bespreking	22
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst – 794 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	22
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende aanpassing van diverse decreten aan de nieuwe benaming van de wetgevende vergaderingen van de gemeenschappen en gewesten – 811 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	22
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Rudi Daems en Jef Tavernier betreffende de verhoging van de slaagkansen van de VN-conferentie Lichte Wapens – 779 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	23
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten – 812 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	24
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst – 794 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	24
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende aanpassing van diverse decreten aan de nieuwe benaming van de wetgevende vergaderingen van de gemeenschappen en gewesten – 811 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	24
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Rudi Daems en Jef Tavernier betreffende de verhoging van de slaagkansen van de VN-conferentie Lichte Wapens – 779 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	25
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 30 mei 2006 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het blokstaarten bij Brabantse trekpaarden – 869 (2005-2006) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	25

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 30 mei 2006 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het blokstaarten bij Brabantse trekpaarden

– 868 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming 26

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 26

BIJLAGEN

Aanwezigheden 29

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 29

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– De vergadering wordt geopend om 14.32 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Jos Bex, Marijke Dillen, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Vera Jans, Jacky Maes, Herman Schueremans, Erik Tack, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Mark Demesmaeker, Veerle Heeren: familieverbindingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/32)

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de toegevoegde leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de N-VA-fractie is in de Vlaamse Controlemissie voor de Verkiezings-

uitgaven de heer Kris Van Dijk als toegevoegd lid aangewezen.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over opvangproblemen bij het einde van het schooljaar

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de voorbije dagen zijn een aantal artikels in kranten verschenen waarin te lezen staat dat nogal wat ouders en ouderverenigingen zich zorgen maken over het feit dat het schooljaar in sommige scholen vroegtijdig wordt beëindigd. Dat kan zelfs oplopen tot een week. Wat is er aan de hand? De scholen willen op tijd, dus voor het begin van de zomervakantie, de rapporten meegeven aan de scholieren, maar dat vergt lange deliberatieprocedures. Ze roepen tijdens die dagen dan ook alle hens aan dek om dit vlot te kunnen afhandelen. Door een tekort aan beschikbaar personeel is het dan onmogelijk om in sommige scholen de leerlingen op te vangen en worden ze naar huis gestuurd.

Ik heb daar enerzijds begrip voor, maar anderzijds begrijp ik ook dat het voor ouders van jongere scholieren, van kinderen van 12 tot 14 jaar, niet zo evident is om zomaar even in een week extra opvang te voorzien. Er moet een gulden middenweg worden gezocht om dat probleem op te lossen. Het is perfect mogelijk om met een minimale inzet van schoolpersoneel toch een aantal zinvolle en leuke activiteiten te organiseren. Ik denk dan aan activiteiten buiten klassikaal verband rond thema's die belangrijk zijn, maar waarvoor tijdens het schooljaar te weinig tijd kan worden uitgetrokken, zoals kunst, cultuur, natuur, sport, gezondheid, verkeersopvoeding en EHBO-cursussen. Dat zijn thema's waar ook heel wat organisaties educatieve projecten rond hebben ontwikkeld en waarop een beroep kan worden gedaan om tijdens de laatste dagen van het jaar scholieren bezig te houden. Waarom zou het ook niet mogelijk zijn om de scholieren daarin inspraak te geven?

Mijnheer de minister, hoe groot is het geschetste probleem? Wat vindt u van mijn voorstel? Zijn er initia-

tieven die u kunt nemen om hierin een evenwicht te vinden?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, laat me eerst verduidelijken wat de regelgeving is inzake het goed gebruik van de onderwijstijd. De Vlaamse Regering bepaalt de aanwending van de schooltijd en de verlofregeling in het secundair onderwijs en voorziet ook in financiële sancties bij overtredingen.

Overtredingen worden onder de verantwoordelijkheid van het inspectie- of verificatiekorps vastgesteld. De betrokken inrichtende macht kan daarop een beroep instellen.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 31 augustus 2001 werd er voor het secundair onderwijs een nieuwe regeling ingevoerd. Schooldoorlichtingen van de onderwijsinspectie hadden uitgewezen dat steeds meer scholen overgingen tot het schorsen van lessen omwille van evaluatie. Het frequent organiseren van examens en toetsen en de beraadslagingen daarover door klassenraden werden stilaan de norm. Het resultaat was dat het afwerken van de leerplannen soms in gevaar kwam. De overheid heeft toen beslist om het aantal evaluatiedagen te contingeren. De lessen mogen maximum dertig volle lesdagen of zestig halve lesdagen worden geschorst om evaluatieactiviteiten in te richten. In het geval van permanente evaluatie – dat is dan niet het inrichten van examens – gaat het om respectievelijk negen volle en achttien halve lesdagen.

De lesdagen tussen het laatste examen en het begin van de zomervakantie worden sowieso op het voormelde contingent verrekend. Er wordt immers van uitgegaan dat in die tussenliggende periode geen zinvolle pedagogisch-didactische activiteiten in schoolverband meer plaatsvinden. Deze verrekening is dus een middel om de examenperiode niet te vroeg te beginnen en te beëindigen.

Op dagen dat klassenraden aan besluitvorming doen – zoals delibereren – en hun didactisch beleid evalueren, is het toegelaten dat scholen voor leerlingen gesloten blijven. Ze hebben dan geen opvangverplichting.

Ik heb vorig jaar aan de koepels gevraagd of een eventuele herziening van de regelgeving niet moet worden overwogen, inzonderheid of er geen differentiatie volgens onderwijsvormen en onderwijsniveaus moet worden ingevoerd. Eigenlijk zijn die dertig dagen evaluatie

het meest aangewezen voor de derde graad ASO, en misschien minder voor andere onderwijsvormen. De onderwijsverantwoordelijken hebben me toen eenparig gezegd dat ze de huidige regeling graag handhaven.

In elk geval biedt de regelgeving aan scholen heel wat bewegingsruimte. Zo ontstaan er tussen en binnen scholen verschillen. Sommige scholen putten die dertig dagen uit. Als zij kiezen voor twee examenperiodes per jaar, en niet voor drie, betekent dit dat zij logischerwijze over redelijk wat dagen beschikken om de eindejaarsactiviteiten te organiseren. Er zijn scholen die leerlingen tot de middag in de klas houden, ook als ze klaar zijn met hun examen. Ze kunnen dan studeren voor het examen van 's anderendaags. Andere scholen laten leerlingen meteen gaan, eens ze de examenkopij hebben ingeleverd. Verschillen in schoolcultuur spelen dus ook mee.

Navraag bij de onderwijsinspectie leert me dat er slechts zeer uitzonderlijk tegen de regelgeving gezondigd wordt, al zijn er scholen die flirtten met de grens van het oorbare. Laten we echter vermijden lichtvaardig te oordelen over het belang van de eindejaarsactiviteiten op school: de beslissingen zijn cruciaal voor de opbouw van het leertraject van jongeren en ze moeten ook goed worden onderbouwd in het kader van de toenemende juridisering, die leidt tot allerlei procedures tegen omstreden eindbeslissingen.

Voor leraren is de examen- en deliberatietijd, zeker als zij in vele klassen lesgeven, een erg drukke periode. Ze hebben dan de beschikbare tijd nodig om de eindejaarsactiviteiten nauwgezet en nauwkeurig uit te voeren. Ervan uitgaan dat dit ook kan na de doordeweekse schooltijd is geen optie.

Wel heb ik respect voor de zorgen van ouders die geen opvang hebben voor hun schoolgaande kinderen. Ik wil daarom met de koepels van de inrichtende machten overleggen om na te gaan of en hoe scholen, hoewel rekening houdend met de belangrijkheid van de eindejaarsactiviteiten, toch kunnen instaan voor die leerlingen voor wie de ouders nadrukkelijk om opvang op school vragen. Als we daarop ingaan en maatregelen nemen, dan zal dat een wijziging van de regelgeving vergen. Die zal logischerwijze pas tijdens het schooljaar 2006-2007 van kracht worden.

Ik wil ook nog meedelen dat ik via Schooldirect van 17 mei de scholen heb herinnerd aan de vigerende regelgeving. Dat is natuurlijk ook belangrijk.

Samengevat denk ik dat de zorg van leerkrachten om examens goed en ernstig te verbeteren en te delibereren, gerechtvaardigd is. Dat vraagt tijd. Ook de zorg

van ouders die geen opvang vinden begrijp ik. Hoe een en ander met elkaar te verzoenen valt, daarover wil ik overleg plegen. Ik wil er niet op vooruit lopen. Intussen herinner ik de scholen aan de letter en de geest van de regelgeving.

De heer Joris Vandenbroucke: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp eruit dat hij begrip opbrengt voor beide kanten van het probleem en dat hij via overleg tot een gulden middenweg tracht te komen. We zullen zien hoe het volgende schooljaar verloopt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de defiscalisering van de diverse Vlaamse steunmaatregelen aan de bedrijven

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, de problematiek van de onzinbelastingen is ons genoegzaam bekend. We hebben daar al enkele vragen over gesteld. Het gaat fundamenteel om federale heffingen die de doelmatigheid van de gewestelijke steun ter ondersteuning van innovatie en het Vlaamse bedrijfsleven ondergraven. Het wil in feite zeggen dat gewestelijke Vlaamse steun niet uitsluitend voor innovatie kan worden aangewend, of naar het bedrijfsleven gaat, maar dat de federale staat ook langs de kassa passeert. Als Vlaanderen gewestelijke steun verleent aan het bedrijfsleven, komt dat niet alleen ten goede aan het bedrijfsleven, maar betekent dat tegelijk dat de federale overheid wordt gesponsord.

Dat is niet zeer doelmatig. Verschillende mensen zijn daarvan overtuigd. Bij het generatiepact is eind december 2005 een amendement goedgekeurd dat de hertewerkstellingpremies en de expansiesteun eruit haalde. Beide zijn nu gedefiscaliseerd door de federale overheid. In januari 2006 hebben we dat debat ook al op gang willen trekken omdat er naast de expansiesteun en hertewerkstellingpremies nog heel wat andere gewestelijke steun wordt verleend ter stimulering van het Vlaamse bedrijfsleven. Zo is er de ecologiepremie met 60 miljoen euro, de innovatiesteun met 90 miljoen euro, de onder-

nemerschapportefeuille of het budget voor economisch advies (BEA) met bijna 50 miljoen euro, de exportsteun en de opleidingssteun, samen goed voor een 25 miljoen euro. In totaal zitten we boven 200 miljoen euro, de moeite waard dus om te stellen dat de federale heffingen op de gewestelijke steun moeten worden herbekeken.

Ook de minister-president heeft zich daarachter geschaard en de term onzinbelastingen gelanceerd. U hebt duidelijk op een actuele vraag in januari geantwoord dat de ecologiepremie gedefiscaliseerd is en dat over de innovatiesteun en de ondernemerschapportefeuille met de federale overheid wordt onderhandeld. Intussen zijn in maart de onderhandelingen min of meer afgerond en hebben zowel de premier als u op een actuele vraag in dit parlement het volgende gezegd: 'Over de vrijstelling van de innovatiesteun en de ondernemerschapportefeuille bestaat een principeakkoord. Inzake innovatiesteun heeft de federale premier op 22 maart na afloop van een federale themaministeraad over innovatie aangekondigd dat deze effectief zou worden vrijgesteld vanaf 2007.'

Collega Hendrik Bogaert heeft in mei deze thematiek aangekaart bij de federale minister van Financiën, de heer Reynders. Hij heeft ongeveer hetzelfde geantwoord maar er een nuance aan toegevoegd. Ik citeer: 'De regering heeft in overleg met de gewesten beslist om de regeling uit te breiden tot andere premies of subsidies toegekend aan zelfstandigen of vennootschappen op voorwaarde dat de gewesten een gelijkaardige inspanning zullen leveren tot vermindering van de gewestelijke belastingen ten voordele van de ondernemingen. In een eerste fase wordt nu onderhandeld omtrent de subsidies inzake onderzoek en ontwikkeling, dus enkel over de innovatiesteun.'

Hoe zit het met de defiscalisering van de innovatiesteun door de federale overheid? Zitten we op schema? Halen we 1 januari 2007? Wat wordt precies bedoeld met de compensatie vanuit de gewesten?

Wat wordt met het oog op het stimuleren van de innovatie precies met een gelijkaardige vermindering van de gewestelijke belastingen bedoeld? Minister Reynders heeft hierover het volgende verklaard: 'Vandaag onderhandelen we enkel over onderzoek en ontwikkeling'. Hoe zit het met de federale heffingen op het budget voor economisch advies? In totaal bedraagt dit budget 50 miljoen euro. De opbrengsten bedragen ongeveer een derde. Hoe zit het met de exportsteun en de opleidingssteun? Zijn de onderhandelingen op schema?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, deze actuele vraag is in feite een vervolg op de vraag om uitleg die de heer Van den Heuvel me op 29 maart 2006 heeft gesteld. Ik heb toen uitsluitend gegeven over artikel 117 van de zogeheten generatiepactwet. Deze wet voegt onder meer een artikel 193bis aan het Wetboek van de Inkomstenbelastingen toe. Dit artikel verzegelt de vrijstelling 'van de gewestelijke tewerkstellingspremies en beroepsoverstappremies en van de kapitaal- en interest-subsidies in het kader van de economische expansiewetgeving toegekend aan vennootschappen'.

Ik heb op 29 maart 2006 verklaard dat, in toepassing van het decreet van 23 januari 2003 betreffende het economische ondersteuningsbeleid, drie Vlaamse maatregelen onder artikel 193bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen vallen. Het gaat hier om de groeipremie voor kleine en middelgrote ondernemingen, om de strategische steun voor grote ondernemingen in regionale steungebieden en om de ecologiepremie.

Over de fiscale vrijstelling van de innovatiesteun en van het budget voor economisch advies is een principeakkoord bereikt. Krachtens de beslissing van de federale ministerraad van 22 maart 2006 wordt aan de defiscalisering van de subsidies voor onderzoek en ontwikkeling prioriteit gegeven. De federale regering heeft hier een voorwaarde aan gekoppeld. 'Indien de gewesten een gelijkaardige inspanning leveren tot vermindering van de gewestbelastingen ten voordele van de ondernemingen', zal de defiscalisering vanaf het aanslagjaar 2008 worden toegepast. Dit aanslagjaar heeft natuurlijk betrekking op de inkomsten voor het jaar 2007. De fiscale vrijstellingen van de andere subsidies, in eerste instantie de subsidies voor het ondernemerschap, zijn in principe goedgekeurd. De federale regering vraagt evenwel compensaties, 'niet via de niet-aftrekbaarheid van de gewestbelasting van de vennootschapsbelasting, maar via een andere budgettaire weg'. Het principeakkoord over de defiscalisering van de laatste twee steuncategorieën, met name onderzoek en ontwikkeling en de andere maatregelen met betrekking tot het ondernemerschap, hebben nog niet tot een akkoord en a fortiori ook nog niet tot adequate federale maatregelen geleid. Een inter-federale werkgroep onderhandelt nog steeds over de opportuniteit en de aard van de door de gewesten te leveren tegenprestaties.

Het is derhalve nog te vroeg om de vragen van de heer Van den Heuvel over de invulling door de Vlaamse Regering van de gevraagde lastenverlagingen voor het bedrijfsleven te beantwoorden. De Vlaamse Regering stelt alles in het werk om het vlot verloop van de onderhandelingen te verzekeren. Als ik me niet vergis, is morgen een bilateraal contact tussen een delegatie van de Vlaamse overheid en het kabinet van de federale minister van Financiën gepland.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, dat zorgde voor verduidelijking. Het komt erop neer dat de Vlaamse Regering niet onmiddellijk ingaat op de voorwaarden van de federale overheid. Dat is terecht. Als wij een vrijstelling vragen van de federale heffingen op de gewestelijke steun, maar die via een omweg zelf financieren, zijn we niet goed bezig, maar daar komt de vraag van de federale overheid eigenlijk op neer. De federale overheid wil de heffing wel liquideren, maar het Vlaamse en het Waalse Gewest moeten het zelf financieren. Ik wil erop aandringen dat de Vlaamse Regering voet bij stuk houdt. Deze onzinbelasting moet worden afgeschaft, maar wel op kosten van de federale overheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister inzake een schooltoelage voor het kleuter- en basisonderwijs

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, 'de strijd om het kind'

titelde een Vlaamse krant. Het was een van de vele titels die we deze morgen mochten lezen.

Mijnheer de minister, die titel sloeg niet alleen op een voorstel van u, hij deed me ook denken aan de schoolstrijd. Als we het nader bekijken, gaat de strijd om het kind blijkbaar over voorstellen die op verschillende beleidsniveaus door verschillende politieke partijen worden gelanceerd, elk vanuit hun eigen achtergrond en gevoeligheden. We stellen vast dat de aandacht voor gezinnen met kinderen vergroot. Op zich is dat zeer positief.

Mijnheer de minister, ik wil in deze heisa toch even kijken naar de voorstellen op Vlaams niveau. In het regeerakkoord, dat u en onze fractie zeer dierbaar is, stellen we het principe van kosteloos leerplichtonderwijs voor het basisschoolniveau voorop. Er is zelfs gestipuleerd dat we starten vanaf het zesde leerjaar en afbouwen tot de eerste kleuterklas. Mijnheer Van Baelen, dat staat letterlijk in het regeerakkoord, dat ook door u en uw fractie werd goedgekeurd.

Waar gaat het nu eigenlijk over? Mijnheer de minister, we stellen vast dat u getallen vooropstelt om de verhoging van de werkmiddelen mogelijk te maken, waarbij gestreefd wordt naar wat onder de zogenaamde kosteloosheid valt, met name die elementen die nodig zijn om de eindtermen en de ontwikkelingsdoelen te bereiken. We stellen ons wel de vraag of de ingeschreven 114 miljoen euro voldoende zal zijn. Daarover wil ik graag enige duidelijkheid.

Het valt me op dat u naast deze lineaire maatregel – waarbij het belangrijk is dat de scholen duidelijk te horen krijgen dat het budget dient om de kosten voor de leerlingen te beëindigen en niet voor andere doeleinden mag worden gebruikt – ook een ander idee lanceert. U wilt ook met een vorm van schooltoelage werken, waarbij kinderen van minder kapitaalkrachtige ouders zouden kunnen genieten van een ondersteuning. Het is de eerste keer dat ik dit voorstel hoor, maar ik heb wel een aantal vragen.

Voor de kinderbijslag, die wordt betaald door het federale niveau, is een kind een kind. Ik heb moeilijkheden met het differentiëren van toelagen voor kinderen. In dit geval krijgt het ene kind een toelage en het andere niet. Mijnheer de minister, ik zie u knikkebollen. Als het nodig is, wil ik daar in mijn repliek op uw antwoord zeker op ingaan.

De verhoging van de budgetten om de kosteloosheid te garanderen, beginnend met het zesde leerjaar, steunen we volmondig. Maar hebben we voldoende middelen om ook uw andere maatregel volledig te implementeren?

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, de krantenartikels waarnaar de vorige spreker verwees, hebben vanmorgen ook onze aandacht getrokken. Mijn actuele vraag verschilt echter wel enigszins van die van de heer Van Dijk.

In eerste instantie wil ik benadrukken dat er heel veel positieve dingen in de betrokken nota's staan. Daar is de VLD natuurlijk erg gelukkig mee. We zijn ook blij met de aandacht die gaat naar het kleuteronderwijs. We hebben daar de voorbije weken al veel over gediscussieerd. We waren het er allemaal over eens dat kleuterparticipatie ongelooflijk belangrijk is en dat het eigenlijk de basis legt voor een succesvolle schoolloopbaan. Wel blijven we van mening verschillen over de leerplicht. Ik denk dat het moment is aangebroken om daarover toch enige duidelijkheid te creëren.

Ik weet natuurlijk niet of zijn mening correct werd weergegeven, maar vanmorgen las ik in de krant dat de minister niet te vinden is voor een verlaging van de leerplicht. In de discussie die we daarover vorige week in de commissie hebben gehad, waren zijn uitspraken volgens mij toch wel iets genuanceerder. De minister heeft toen gezegd dat een leerplichtverlaging niet kon als alleenstaande maatregel: er moeten ook nog andere maatregelen zijn of er moeten voorafgaand een aantal andere initiatieven worden genomen. Dat is natuurlijk iets compleet anders.

Vroeger heeft de minister altijd gezegd dat hij niet voor de verlaging was omdat die maatregel veel kost en niet kan worden gecontroleerd. Ondertussen merk ik dat er toch wel budgettaire inspanningen zullen worden geleverd voor het kleuteronderwijs en dat het argument van de kosten dus al een stuk wegvalt. Als ik naga hoe de schooltoelage toegewezen zal worden en hoe de aanwezigheid gecontroleerd zal worden en dergelijke, dan denk ik toch dat de controle alleszins veel intenser zal moeten zijn dan nu het geval is. Ook het argument van de niet-controleerbaarheid valt dan dus weg.

Voor de VLD is het toch wel belangrijk om het woord 'plicht' te gebruiken. We weten ook uit andere dossiers dat, als we de mensen verplichten om iets te doen – we doen dat niet zo graag, maar af en toe moet dat wel – dat toch wel een ander effect heeft dan vrijblijvend iets aan te moedigen. Ik weet dus niet of er nu nog echt veel meningsverschillen zijn. In de krant leek dat wel zo, terwijl ik vorige week dacht van niet. Ik had van de minister daarom toch wel graag een duidelijke uitspraak gehad over wat hij zal doen met die passage in

het regeerakkoord: de leerplichtverlaging doorvoeren of zich daartegen afzetten.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, we leven uiteraard in een zeer boeiende periode. We hebben nog maar net de commissiebespreking over de begrotingswijziging achter de rug. Nadat we daar zeer degelijk en ook gedreven over gesproken hebben, horen we vandaag plotseling via radio en kranten dat de minister een nieuw idee heeft. Ik heb dat vorige week evenmin als de heer Van Dijk gehoord. Opeens komt de minister op de proppen met de schooltoelage.

Het idee van die schooltoelage komt blijkbaar na het opnieuw opgedoken idee van een dertiende maand kindbijslag en na het idee van de schoolbonus, twee ideeën die op het federale niveau zijn gelanceerd. De reeks van mogelijkheden om geld te geven in de maanden voor de verkiezingen wordt dus aangevuld met het nieuwe idee van minister Vandembroucke over een schooltoelage. Ik heb de indruk dat we niet in de Sinterklaastijd of in de Sint-Maartentijd leven, maar dus in de periode net voor die verkiezingen. Dan vraag ik me toch wel af, mijnheer de minister, waarom het idee van de schooltoelage plotseling op dit moment wordt gelanceerd, terwijl u daar in commissiebesprekingen ook bij de bespreking van de meerjarenbegroting met geen woord van repte.

Ik zou toch ook wel willen vragen, gezien het moment waarop u het hebt gelanceerd, wat dit nu betekent voor september 2006.

Ik vind het altijd prachtig dat men ideeën lanceert en aan de mensen de illusie geeft dat ze meer zullen krijgen of minder zullen moeten betalen, maar als dit maar voor binnen twee jaar is, wekt men meer frustratie en wrevel op dan dat men aan mensen een antwoord geeft op reële problemen en kosten. Ik lees dat de aangekondigde en reeds besproken verhoging van de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs voor het schooljaar 2007-2008 is, maar dat de schooltoelage zou voor 2008-2009 zijn.

Mijnheer de minister, hoe staat het met het overleg binnen de regering over die schooltoelage? Wat is de discussie en het overleg met de federale regering? Het is blijkbaar toch aanvullend, zo niet concurrerend, met uw voorstel over wat we zullen doen voor kinderen en gezinnen? Wat kunnen we concreet verwachten voor september 2006 voor wat betreft deze schooltoelage en ook voor wat betreft kleinere klassen? Ik heb de indruk dat er veel wordt aangekondigd maar dat we in september niets zullen voelen en niets zullen zien.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, de voorgaande sprekers hebben al gerefereerd aan de gedachteswisseling in de schoot van de onderwijscommissie. Dat was een heel interessante discussie. Daaruit is onder meer gebleken dat een heel vroege inscholing en een voldoende lang schooltraject garant staan voor 'succes'. Ik herinner me de OESO-studie die in het begin van vorige legislatuur, ergens in 1999 of begin 2000, is verschenen, en waarin stond dat ons kleuteronderwijs als model kon dienen voor andere landen en regio's. Dan denk ik omgekeerd dat kleuters die dat kleuteronderwijs missen, heel veel missen.

Zo komen we tot het denkspoor hoe we kleuters zo veel en zo vlug mogelijk kunnen betrekken bij het kleuteronderwijs. De participatie van de kleuters in de derde kleuterklas is al vrij hoog, maar toch is er nog altijd een donker cijfer. Door mevrouw Vanderpoorten is er al gesproken over de leerplicht voor de kleuters; ik zou durven opperen om eventueel naar een inschrijvingsplicht te gaan vanaf het derde levensjaar en om daaraan een sensibilisering te verbinden, want dat is al een sensibilisering op zich. Wanneer men ouders zegt dat iets verplicht is, verhoogt het ook in status. Je kunt natuurlijk tegenwerpen dat we alleen maar leerplicht hebben en geen schoolplicht en dat ouders ook vrij zijn om huisonderwijs te organiseren voor hun kinderen. Daar kan je tegenover stellen dat die ook centraal kunnen inschrijven bij het departement of ergens anders. Ik opteer ervoor om vanaf de leeftijd van drie jaar zich te moeten inschrijven. Dan kan je de kleuters allemaal traceren.

De heer Sannen heeft een interessant denkspoor gelanceerd om Kind en Gezin in te schakelen om de kleuters zo vroeg mogelijk te detecteren. Bij nader toezien stel ik vast dat Kind en Gezin de driejarigen slechts nog voor 60 percent bereikt. Het zijn waarschijnlijk die mensen die we moeten bereiken, die niet bereikt worden.

Mijnheer de minister, alles wat u deze ochtend hebt aangekondigd, vind ik erg goed. Dit gaat immers de richting uit van wat we willen bereiken, namelijk een systeem van studietoelagen voor alle leeftijden, geschoeid op het stramien van het hoger onderwijs. Dat laatste zou goed zijn voor de uniformiteit.

Een beetje in tegenstelling tot wat de heer van Dijk zegt, wil ik echter pleiten voor een extra inspanning voor kansarmen, voor die mensen die hun kinderen door omstandigheden nu niet kunnen laten participeren aan het kleuteronderwijs. Daarom de volgende vraag:

hoe verhoudt de schooltoelage zich tot de kleuterparticipatie?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ten behoeve van diegenen die het gevoel hebben dat er plotseling allerlei nieuwe dingen worden aangekondigd, zou ik om te beginnen het Vlaamse regeerakkoord in herinnering willen brengen. Dat akkoord is bijzonder duidelijk over onze ambitie om de kosteloosheid van het basisonderwijs, dat een grondwettelijk principe is, hard te maken tijdens deze zittingsperiode. Bovendien drukt het de ambitie uit maatregelen te nemen zodat rekeningen die er hoe dan ook toch zullen zijn, zelfs als datgene dat strikt noodzakelijk is voor de onderwijsdoelstellingen, kosteloos wordt verstrekt, betaalbaar te houden.

Ook was het bij de vorming van de Vlaamse Regering bijzonder duidelijk dat we budgettaire middelen zouden krijgen om deze ambitie waar te maken, vanaf 2007. We bevinden ons nu dus aan de vooravond van een budgettair scharnierjaar, waarin we de daad bij het woord zullen moeten voegen. Het hoeft dus geen verbazing te wekken dat ik daarmee voor de dag kom.

Ik wil overigens beklemtonen dat de door mij op papier gezette voorstellen allemaal perfect uitvoerbaar zijn in overeenstemming met de afspraken gemaakt binnen de Vlaamse Regering over de begroting, meer bepaald de meerjarenbegroting. Ik moet hiervoor dus geen euro extra vragen aan de Vlaamse minister van Begroting. Met dit alles is rekening gehouden in de meerjarenbegroting.

Dat er een hervorming van de studietoelagen op komst is, hoeft natuurlijk – hoop ik toch – al evenmin verbazing te wekken. Op 7 februari hebben we een studiedag georganiseerd over de studietoelagen in het hoger onderwijs. Ik heb toen aangekondigd dat ik een hervorming van de studietoelagen voor het leerplichtonderwijs aan het voorbereiden was. Dit komt deze week op de voorgrond om een zeer vanzelfsprekende reden. We moeten stilaan beginnen na te denken over de begroting 2007. Er moeten in dat verband belangrijke beslissingen worden genomen. De heer Tavernier moet dus niet verbaasd zijn omdat dit niet in de begroting 2006 staat. Dit gaat over de begroting 2007. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Dat is geen aankondigingsbeleid, mijnheer Stassen. U zult me er niet snel op betrappen iets aan te kondigen dat ik vervolgens niet doe. U moet dat maar eens proberen wat de voorbije vijf jaar betreft.

Ik ben een beetje verbaasd over de beleidsmethode die

de Groen!-fractie hier komt voorstellen. Mijnheer Tavernier, wat u eigenlijk zegt is dat, als ik een idee heb, dat drie maanden later moet worden uitgevoerd, en de rest onzin is. Zo werkt iemand die goed wil besturen natuurlijk niet. Ik ga graag planmatig te werk. Ik denk dat ik twee jaar nodig heb om de invoering van een toelagesysteem in het basisonderwijs ernstig voor te bereiden en goed uit te voeren. We moeten echter nu beginnen te schrijven aan het ontwerp van decreet dat daarvoor de basis moet leggen. Dan hebben we daar twee jaar werk aan. Dat is goed besturen. Nu iets bedenken, dat je dan in september uitvoert, is – meestal – slecht besturen. Ik stel dus voor dat we planmatig te werk gaan.

Als we vandaag zeggen dat we denken in september 2007 in staat te zullen zijn de studietoelage voor het secundair onderwijs aanzienlijk te verbeteren, en in september 2008 in staat te zullen zijn een toelage voor het basisonderwijs in te voeren, dan denken de mensen dat dat morgen komt, want de kleine lettertjes gaan bij het publiek gemakkelijk verloren. We moeten dus uitleggen dat het morgen niet komt, aangezien er een hele beleidsplanning aan voorafgaat.

Ik kom even terug op de benadering van de kosteloosheid in het basisonderwijs. We moeten met de onderwijsverstrekkers een afspraak maken dat we kosteloosheid enerzijds mogelijk maken en het anderzijds ook duidelijk organiseren. Ik stel voor dat we om te beginnen in de begroting van 2007 op lineaire wijze de werkingsbudgetten van alle basisscholen versterken. Er is ruimte in de begroting om 45 euro extra toe te voegen per kind in elke basisschool in Vlaanderen. Samen is dat 29,5 miljoen euro, als eerste stap.

Vervolgens kunnen we in de jaren 2008 en 2009 in het kader van de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs nog eens gemiddeld 130 euro toevoegen per kind in het basisonderwijs. Ik zeg gemiddeld, want dat zal sterk verschillen van school tot school omdat het bedrag van in het totaal 85 miljoen euro moet toelaten de lat gelijk te leggen bij de financiering van de scholen en tegelijkertijd de scholen te financieren op basis van de kenmerken van hun leerlingen en van de school zelf. In het totaal gaat het hier om een budgettaire inspanning van gemiddeld 175 euro per kind in de basisschool, waarvan dus 45 euro lineair gespreid, en 130 euro gedifferentieerd zou moeten worden besteed.

Dat moet toelaten tegelijkertijd aan de scholen te vragen de principiële kosteloosheid van het basisonderwijs zoals ze reeds is omschreven in onze decreten, onverkort uit te voeren vanaf het schooljaar 2007-2008 en geleidelijk de beperking in te voeren van andere bijdragen die gevraagd worden aan ouders van kinde-

ren in het basisonderwijs. Daarbij pleit ik er evenwel voor een onderscheid te maken tussen de kosten voor meerdaagse uitstappen en de kosten voor daguitstappen of ander kleine bijdragen.

U zult me dus niet aan de mensen horen zeggen dat alles kosteloos wordt, want zo zal het niet zijn. Laat ons dus dat misverstand vermijden. Dit moet een zaak zijn van overleg met de onderwijsverstrekkers. Ik zou het ene evenwel in verband willen brengen met het andere. Ik stel namelijk een belangrijke financiële inspanning voor om de werkingsbudgetten van de basisscholen te verhogen met gemiddeld 175 euro per kind, waarvan 45 lineair gespreid en 130 gedifferentieerd. Daartegenover staat de inspanning om de kosten te beperken en de principiële kosteloosheid te handhaven.

Waarom dan toch werken met studietoelagen? Mijnheer Van Dijck, ik ben wat verbaasd over wat u zei. U hebt een probleem met een selectief beleid waarbij in de eerste plaats financiële steun wordt geboden aan de gezinnen die het het meest nodig hebben. U zei dat dan niet elk kind een kind is, maar voor zover ik weet, hebben selectieve studietoelagen altijd bestaan. Wat revolterend is, is dat – met uw uitdrukking – blijkbaar steeds minder kinderen een kind zijn.

Het budget voor de studietoelagen in het secundair onderwijs is de voorbije vijftien jaar in reële termen immers gehalveerd. De Vlaamse volksvertegenwoordiging zou daar niet fier op mogen zijn. Het budget dat we geven voor studietoelagen in het secundair onderwijs aan de mensen die ze het meest nodig hebben, is gehalveerd. Terwijl we grote discoursen hielden over de kosteloosheid, halveerden we in reële termen de toelagen voor de gezinnen die ze het meest nodige hebben. Dat vind ik enigszins revolterend.

Daarom stel ik voor dat we het budget opnieuw op peil brengen, dat we de toelagen voor het secundair onderwijs verbeteren en dat we weer ietwat meer gezinnen toelaten tot het systeem en hen daarmee ook helpen. Hetzelfde moeten we ook doen in het basisonderwijs, want ook daar zullen we te maken blijven hebben met kleine en grote facturen. Het opvoeden van kinderen kost hoe dan ook geld. Laat ons als Vlaamse Gemeenschap dus onze verantwoordelijkheid nemen, wij die zo graag zeggen dat we verantwoordelijk willen zijn voor het gezinsbeleid, en die al verantwoordelijk zijn voor het onderwijsbeleid.

Ik stel dus voor om ook een stelsel van toelagen in te voeren voor een kwart van de gezinnen die dat het meest nodig hebben.

Een goed sociaal beleid moet altijd een combinatie zijn van universele maatregelen. De kosteloosheid die wij

voorstaan, is universeel voor alle gezinnen, voor alle burgers. Het beperken van de bijdrage is universeel voor alle gezinnen, voor alle burgers. Ook selectiviteit, het geven van extra steun aan mensen die hem het meeste nodig hebben, is nodig.

Studietoelagen kunnen ook op een heel nuttige manier in verband worden gebracht met het onderwijsbeleid. Ik heb voorstellen in die zin gedaan.

Ik wil het eerst even hebben over de problematiek van de leerplicht die mevrouw Vanderpoorten heeft aangekaart. Het artikel dat vandaag in Het Nieuwsblad staat, is een uitstekend artikel. De journalist heeft perfect weergegeven wat ik bedoel. Een misverstand is in het artikel opnieuw opgedoken, maar daar kan de betrokken journalist helemaal niets aan doen, want hij haalt de informatie uit een eerdere publicatie waarin een stagiair-journalist een misverstand had met mijn woordvoerder. Ik wil het even rechtzetten, maar dit is geen kritiek op Het Nieuwsblad.

Mevrouw Vanderpoorten, het is niet zo – en daar hebt u terecht op gewezen – dat ik zeg: ‘Ik ben principieel tegen het verlagen van de leerplicht’. Het is zeker niet zo dat ik zeg: ‘Dat kost te veel’. Dat is mijn punt niet. Mijn punt is dat het niet zo eenvoudig is als het klinkt. Om te beginnen controleren we vandaag in de praktijk de leerplicht niet. Ik heb op dat vlak een toestand aangetroffen die eerlijk gezegd niet bijzonder fraai is.

We doen een steekproef bij de tien- en elfjarigen en bij de vijftien- en zestienjarigen. Die steekproef wordt op een bijzonder ambachtelijke manier verwerkt. Uiteindelijk komt men uit bij een aantal ouders tegen wie men denkt te moeten optreden. Degenen die moeten optreden hebben echter hun twijfels omdat de feiten intussen al zo lang geleden zijn gebeurd.

Ik pleit voor een totale controle op de leerplicht bij alle kinderen in Vlaanderen. Dat is een administratieve en technische klus die niet te onderschatten is, maar we moeten die eerst klaren. Ik ben bijzonder bang dat we nog een extra verplichting invoeren als er tegenover die juridische plicht geen enkele vorm van controle staat. Ik denk dat een overheid die boodschap niet mag geven, zeker niet in dit verband. We mogen niet aan ouders zeggen dat de leerplicht voor kleuters zal worden ingevoerd, als die ouders vervolgens vaststellen dat we totaal niet controleren.

Ik hoor mijn goede collega De Cock pleiten voor de leerplicht op drie jaar. Als we dat doen in het kader van de leerplicht zoals die wordt omschreven in onze Grondwet, dan moeten we er bijvoorbeeld bijnemen dat we aan die kleuters van drie jaar naar keuze gods-

dienst of niet-confessionele zedenleer zullen aanbieden. Dat staat immers zo in de Grondwet.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik had het over de inschrijvingsplicht.

Minister Frank Vandenbroucke: Als we die invoeren in het kader van de Grondwet, dan krijgen we er allerlei dingen bij waarvan ik niet weet of we ze wel willen. Ik stel daarom voor dat we er eens over nadenken en dat we de zaak eerst eens bekijken. Ik pleit ervoor dat we in de eerste plaats een inspanning doen om meer kansarme kleuters in de klas te krijgen en met name in een klas waarin ze ook geholpen worden. Vandaar dat ik zeg: 'meer kleine kleuters, geen vijfjarigen, maar driejarigen en tweeënhalfjarigen in kleinere klassen waar meer Nederlands wordt gesproken met hen'.

Mijnheer De Cock, u hebt een interessant punt aangekaart. Volgens mij is er inderdaad een band tussen deze belangrijke uitdaging van een nog verhoogde kleuterparticipatie en de maatregelen die ik voorstel. Ik denk dat we dit punt niet op de agenda kunnen zetten ten aanzien van kansarme ouders die vandaag hun kind niet naar de kleuterklas sturen, als we de principiële kosteloosheid van het kleuteronderwijs niet kunnen garanderen. Het gaat immers in veel gevallen om mensen die het financieel bijzonder moeilijk hebben.

We moeten ook maatregelen treffen die de aantrekkingskracht helpen verhogen. Met een toelagesysteem voor het basisonderwijs, hebben we een extra argument ten aanzien van kansarme ouders. We kunnen tegen hen zeggen: 'Breng uw kind naar de school, dan zorgen wij voor financiële ondersteuning'. Dit kan een heel belangrijke, positieve aanmoediging vormen.

Wat is de stand van zaken in de regering?

Ik heb de nota over kostenbeheersing en kosteloosheid overgemaakt aan de Vlaamse en federale regeringen. Ik vraag daarover besprekingen. Ik heb gisteren ook een nota rondgedeeld in de regering over kleuterparticipatie en leerplicht. Ik hoop dat we daarover in de komende weken spijkers met koppen zullen slaan. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, u hebt hier heel gemotiveerd een aantal zaken bepleit. Tussen ons bestaat nog een klein verschil in standpunt. Mijn fractie is verheugd dat er een inhaalbeweging gebeurt in het systeem van studietoelagen in het secundair en hoger onderwijs. We hebben dat steeds zo vooropgesteld. Op dit moment mis ik de logica in de implementatie van de kosteloosheid. Zo valt, bij manier van spreken, de pen

onder de kosteloosheid, maar de boekentas en de penzak niet. We moeten ons afvragen of er nood is aan een bijkomende toelage onder de vorm van een studiefinanciering.

We moeten inderdaad onze verantwoordelijkheid nemen, maar we moeten ze ook leggen bij anderen. De kosten van de opvoeding zitten in de kinderbijslag. In 20 jaar tijd is de waarde van de kinderbijslag met 30 percent gedaald. Tot op heden draagt de federale overheid daarvoor de verantwoordelijkheid.

We moeten oppassen als de federale overheid voorstellen doet. Als ze de kinderbijslag afhankelijk maakt van het schoolniveau van de kinderen, dan zitten we met een bevoegdheidsconflict dat we niet kunnen aanvaarden.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Degenen die wegblijven uit het kleuteronderwijs, hebben dat juist het meest nodig. Jonge kinderen dreigen door de mazen van het net te glippen. De heer Nicaise pleit in deze zaak voor de leerplicht, juist om de basis van het kleuteronderwijs te verbeteren.

Mijnheer de minister, ik begrijp uit uw antwoord dat u de inspanningen voortzet om de verlaging van de leerplicht mogelijk te maken. U onderzoekt de mogelijkheden en vraagt juridisch advies. U haalt het probleem van de vakken godsdienst en zedenleer aan. Het is inderdaad raadzaam om daarover advies in te winnen en te onderzoeken hoe we daarin verder kunnen gaan.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, we steunen de maatregelen die kunnen leiden tot het verhogen van de studietoelagen. Op dit moment krijgen veel mensen te weinig geld om hun studiekosten te dekken. Zowel het individuele als het totaalbedrag van de studietoelage moet verhogen. Dat hebt u vroeger ook al aangekondigd.

De werkingsmiddelen voor de basisscholen moeten verhogen om meer kosteloosheid te kunnen garanderen. We zijn echter niet politiek naïef en nemen niet zomaar aan dat de idee van schooltoelagen los moet worden gezien van de idee van de dertiende maand kinderbijslag, van de schoolbonus of de schoolpremie. Dat hangt samen. We dreigen ter zake in een discussie binnen de meerderheid te belanden. Het stoort me dat deze ideeën niet tijdens de begrotingsbesprekingen maar net daarna zijn gelanceerd. Bovendien kunnen die geen enkele invloed hebben op het eerstkomende schooljaar.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Veel meer kleuters in kleinere klasjes waar ze heel vroeg Nederlands leren, financiële ondersteuning voor kansarme ouders, meer werkingsmiddelen voor de basisscholen, dat is meer waard dan een pluim.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Tavernier, ik ben het niet eens met uw visie op een begrotingsbespreking. We hebben de begroting 2006 besproken. Wel, dan gaat het over de begroting 2006. Nu is de regering begonnen met de voorbereiding van de begroting 2007. Het voorstel heeft betrekking op de begroting 2007, 2008 en 2009. U moet daar niet zo verbaasd over zijn. *(Opmerkingen van de heer Stassen)*

Mijnheer Stassen, het is echt ergerlijk wat u daar zegt. Ik geef een voorbeeld uit het verleden. Ik heb in een vorig mandaat een hervorming doorgevoerd van de verhoogde kinderbijslag voor gehandicapte kinderen. Ik heb daar met mijn administratie destijds drie jaar aan gewerkt. Dat waren jaren van simulaties, dossiers bekijken, deskundigen raadplegen enzovoort. Zo moet je dat doen. Maar je moet natuurlijk ook op voorhand melden dat je dat gaat doen. We zullen nog heel veel werk hebben met de nieuwe leerplichtfinanciering. We kondigen dit al lang aan. Een aankondiging is nodig tenzij je gelooft dat je met een vingerknip dergelijke hervormingen kunt doorvoeren. Zo gaat dat niet. Ik ga dus niet aan de mensen zeggen dat ik bijvoorbeeld de studietoelagen voor het secundair onderwijs volgend jaar plotseling kan verbeteren. Wij gaan samen een nieuw decreet schrijven. We zullen nagaan of dat technisch uitvoerbaar is, welke servers er moeten bijkomen, welke mensen die dossiers zullen behandelen. Zo doen we dat. Ik heb nu al een plaatje van wat ik nodig heb inzake ICT. Dat vraagt tijd. Ik werk op een planmatige manier en wil hier dan ook geen loos verwijt van een aankondigingspolitiek krijgen. Ik ben niet bereid om daar nog langer naar te luisteren.

Mevrouw Vanderpoorten, ik vind uw voorstel een heel goed voorstel. Ik denk dat we daar moeten op ingaan. We moeten ons afvragen wat de goede juridische vertaling is van de wens die we in Vlaanderen hebben om alle kinderen te laten participeren. We moeten daar een zekere maatschappelijke plicht aan verbinden. Ik ben het eens met uw voorstel dat we daarover juridisch advies moeten vragen.

Mijnheer Van Dijk, wij tonen misschien een verschillend politiek temperament. Natuurlijk is de kinderbijslag een federale bevoegdheid. Maar ik denk dat de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hun bestaande bevoegdheden maximaal moeten gebruiken om in te gaan op alle maatschappelijke uitdagingen die zich stellen.

Bestaande bevoegdheden zoals de mogelijkheid om studietoelagen toe te kennen, moet we maximaal gebruiken om op maatschappelijke problemen in te spelen. Dat zijn onze bevoegdheden en het is dus onze verdomde plicht om die zo goed mogelijk aan te wenden. Het ergert me dan ook, en u mag dat beschouwen als een stuk zelfkritiek, dat we met z'n allen de studietoelagen in het secundair onderwijs hebben laten verloederen.

Dat is ook de reden dat ik vind dat we moeten nadenken over een selectieve ondersteuning van kinderen in het basisonderwijs.

Misschien heb ik me een beetje versproken als ik het had over 'opvoeding'. Natuurlijk volstaat het bedrag dat we geven niet voor 'opvoeding'. Daarmee wordt een bijdrage geleverd om de schoolfacturen te betalen, die hoe dan ook zullen blijven bestaan en die zwaar wegen voor kansarme ouders. We moeten realistisch zijn. Zelfs met dat bedrag zullen we die kosten niet kunnen dekken.

Ik heb me daarnet misschien wat versproken. De hele opvoedingskost zal niet worden gedekt. De overheid toont wel dat ze begrijpt dat het geld kost om kinderen naar school te sturen. Een kwart van de gezinnen, de gezinnen die het het moeilijkst hebben, zal daarin worden ondersteund. Ik ben er voorstander van dat we onze bevoegdheden maximaal benutten om te doen wat nodig is voor de mensen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitspraken van de minister inzake een uitdoofscenario voor Doel

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, u bent erin geslaagd om een thema dat niet actueel is en waarover geen discussie bestond, aan bod te laten komen. U hebt een steen in de kikkerpoel gegooid. En wat voor een steen!

Tijdens een informatievergadering in Beveren van eind vorige week hebt u een toelichting gegeven over het plan-MER bij de strategische afbakening van het havengebied Antwerpen. U hebt daar zonder blikken of blozen verteld dat de gemeente Doel volgens u en volgens het voorliggende plan-MER moet verdwijnen, ook in het geval van het nulscenario. Het nulscenario, dat in het plan-MER vermeld staat, houdt in ‘dat er na de bouw van het Deurganckdok geen enkel groot havenproject meer plaatsvindt. De verdere havenontwikkeling vindt plaats door interne herstructurerings en door de optimalisering van de bestaande bedrijventerreinen’.

Verder staat er: ‘Het nulscenario houdt ook het verdwijnen van Doel in als direct gevolg van de uitvoering’ – en nu komt het – ‘van beslist beleid.’

Mijnheer de minister, van een integer en slim man als u had ik iets anders verwacht. Als u zich beroept op ‘beslist beleid’, dan dwaalt u. Of dat terecht of onterecht is, laat ik in het midden. Ik neem wel aan dat u perfect weet wat de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 inhoudt. Voor zover u en collega’s in het parlement dat niet zouden weten, zal ik er even de regeringsbeslissing bij nemen. De regeringsbeslissing van 19 mei 2000 stelt dat ‘in de woonkern Doel de woonkwaliteit en woonzekerheid via het tijdelijk bewoningsrecht bestendig wordt tot de datum van aflevering van een bouwvergunning voor een tweede getijdendok in het kader van de gefaseerde ontwikkeling van het havengebied in het linker-Scheldeoevergebied’. Dat betekent dat men er volgens de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 kan blijven wonen zolang er geen bouwvergunning is afgeleverd.

Het woordje ‘bestendigen’ is ook niet onbelangrijk. In gelijk welk Nederlands verklarend woordenboek staat bij bestendigen ‘duurzaam onderhouden’ en ‘voortdurend behouden’. Dat betekent met andere woorden dat het tijdelijk bewoningsrecht blijft bestaan als er geen bouwvergunning wordt afgeleverd.

Ook daar hebben we in het verleden al onze bedenkingen bij gehad. Het zijn uitgerekend deze en, vooral, vorige regeringen die, met medewerking van mensen op het terrein zoals die van de intercommunale belast met de uitvoering van een en ander, die er voor gezorgd hebben dat het bewoningsrecht is uitgehold, dat het retrocessierecht is uitgehold en dat heel wat gebouwen, woningen, huizen, hoeves staan te verloederen en te verkommeren.

Moest de regeringsbeslissing nog enige duiding vragen, dan verwijs ik naar de persmededeling van de Vlaamse Regering van dezelfde datum. Daarin staat: ‘De beslissing gaat uit van twee principes. Aan de inwoners van Doel wordt woonrecht gegarandeerd tot op het ogenblik dat de bouwvergunning voor een tweede dok wordt afgeleverd. Het sociale begeleidingsplan Doel wordt uitgebreid met een bewoningsrecht, en hierdoor kunnen de bewoners die onteigend worden, in Doel blijven wonen tot het ogenblik dat op basis van de principes van het strategische plan Antwerpse Haven het havenbedrijf aantoonde dat een tweede containerdok nodig is en de Vlaamse Regering de bouwvergunning aflevert.’

Wat lees ik dan in de pers dit weekend? Mijnheer de minister, u hebt in een interview gezegd dat het tijdelijke bewoningsrecht in 2008 sowieso ophoudt te bestaan. Dat is tegenstrijdig met de regeringsbeslissing van 2000 en met de persmededeling van een van uw eminente voorgangers, de heer Stevaert. Ik vraag me af of ik meer geloof moet hechten aan voormalig minister Stevaert dan aan minister Peeters. Ik laat dat in het midden.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik weet niet of ik meer geloof moet hechten aan uw woord of aan dat van de collega’s van uw fractie op de rechteroever. Bent u voor of tegen de uitbreiding van de haven?

De heer Frans Wymeersch: Dit is een actuele vraag. Als u op de tribune had willen staan, dan had u een zelf een actuele vraag moeten indienen. Het enige wat ik doe, is citeren uit de notulen van de Vlaamse Regering waar uw partij mee verantwoordelijkheid voor is. Als u dat niet kunt horen, dan is dat uw probleem en niet het mijne. Als u niet wil blijven zitten, dan kunt u wat mij betreft beschikken.

De voorzitter: Mijnheer Wymeersch, we blijven beleefd. Mevrouw De Ridder, volgens het Reglement hebt u niet het recht om tussen te komen. Na de uiteenzetting van de heer Wymeersch, kunt u wel een persoonlijk feit invoeren.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, ik durf mij ook al eens te laten gaan, dus heb ik er alle begrip voor.

Mijnheer de minister, u zwengelt de discussie aan. Het Antwerpse havenbedrijf kijkt momenteel de kat uit de boom. Er is nog geen aanvraag voor een bouwvergunning voor een bijkomend dok. Blijkbaar geeft u – en ik neem aan geruggensteund door de hele Vlaamse Regering – een voorzet aan het Antwerps Havenbedrijf. Als minister van Openbare Werken weet u echter perfect

dat er heel wat problemen zijn op het vlak van mobiliteit en ook heel wat infrastructurele problemen. Zonder dat het Deurganckdok de capaciteit volledig benut, zijn er toch al heel wat problemen op het gebied van de verkeersafwikkeling. U weet dat. Mijn vraag is dan ook wat u daaraan doet. Wat hebt u al gedaan aan de mobiliteits- en infrastructurele problemen en wat zult u nog doen?

Ik ga een heel onverdachte bron aanhalen als die uit mijn mond komt, namelijk ik zal socialistisch burgemeester Willockx van Sint-Niklaas citeren. Dat is niet meteen een van mijn meest intieme vrienden.

De heer Willockx zegt: 'De problematiek overstijgt de mogelijkheden van het Waasland op het vlak van mobiliteit. Zolang er geen werk gemaakt is van een betere mobiliteit is verdere ontwikkeling van het gebied onbespreekbaar.' Wie ben ik om hem in dit dossier tegen te spreken? Als de minister zich beroept op al genomen beslissingen, dan zit hij fout. Of zal hij me tegenspreken en zeggen dat de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 niet meer geldt, en er een nieuwe regeringsbeslissing is? Zal hij zeggen dat het plan-MER in feite steunt op een bijkomende regeringsbeslissing die we niet kennen? Ik wil dus weten of hij zich aan de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 zal houden.

Mijnheer de minister, waarop beroept u zich om zelfs in het nulscenario van het plan-MER Doel op te geven en te laten verdwijnen? Kunt u ons aantonen of andere mogelijkheden dan het nulscenario worden nagestreefd? Is er al een bouwvergunning aangevraagd? En zo ja, kunt u me zeggen wanneer die zal worden afgeleverd, zodat de mensen weten tot wanneer het recht op tijdelijke bewoning in Doel geldt? Welke infrastructurele beslissingen hebt u al genomen om de mobiliteitsproblemen in de regio te helpen oplossen? Wanneer worden die uitgevoerd? Wat is uw globale visie inzake mobiliteit in het Waasland en vanuit die regio naar Gent? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mevrouw en mijnheer de minister, collega's, vorige donderdag was er een volksvergadering in Beveren om het plan-MER voor de haven van Antwerpen voor te stellen. Dit is een cruciale eerste stap voor het opstellen van een strategisch plan, een toekomstvisie over 25 jaar havenontwikkeling. Ook over het lot van het dorp Doel is er gesproken. De vorige regering besliste dat het woonrecht minstens tot 1 januari 2007 geldt.

De strijd om het dorp Doel duurt al meer dan dertig jaar, sinds de opmaak van de eerste gewestplannen. Historicus Karel Van Isacker verwoordde zijn analyse reeds in

1970, in zijn boek 'Het land der dwazen'. Ik vermeld dat even, om aan te tonen dat er altijd verschillende visies leefden over de transformatie van de Linkerscheldeoever van vruchtbaar en uniek polderland naar wereldhavengebied.

Uiteraard leverde dit proces tewerkstelling op: bijna 12.000 mensen zijn in Beveren en Zwijndrecht op de Linkerscheldeoever tewerkgesteld. De komende 25 jaar wordt dat een veelvoud van dat cijfer. De offers die de regio daarvoor bracht zijn bijzonder zwaar: onteigeningen van Vlaanderens beste polders, de leefbaarheid van het dorp Doel en een leefgemeenschap. Daarbovenop komen nog de natuurcompensaties en de geplande Sigma-ontpolderingen die beide een aanslag vormen op het historische landschap.

Vanuit louter economisch standpunt en de tewerkstelling is veel verdedigbaar, maar niemand zal het mij kwalijk nemen dat ik ook aandacht vraag voor de andere kant van de medaille. Heeft de Vlaamse Regering beslist om het woonrecht dat tot 1 januari 2007 geldt, effectief te beëindigen? Of acht de regering het opportuun om dit woonrecht tijdelijk te verlengen, eventueel voor de gezinnen die in Doel al woonden op het moment van de goedkeuring van het sociaal begeleidingsplan? Dat is mijn eerste vraag.

Mijn tweede vraag is de volgende. Is er wel voldoende aandacht voor de grote offers die de Doelenaars en de hele streek hebben gebracht voor de havenuitbreiding? Hoe wordt dat dan beleidsmatig vertaald?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er komt geen tweede dok in Doel. Iedereen die er woont en werkt, weet dat. Er komen dankzij het Deurganckdok waarschijnlijk 6 tot 8 miljoen containers bij, boven op het aantal dat vandaag al wordt behandeld. Iedereen kent ook de mobiliteitsproblemen in en rond Antwerpen.

Als die containers op een menselijke manier worden afgehandeld via de infrastructuur die er vandaag bestaat, eventueel met het sluiten van de kleine ring, mag u al heel blij zijn. Door de bouw van het Saefthinghedok komen er nog eens 15 miljoen containers bovenop. Iedereen weet dat dit fysiek onmogelijk is. Men kan geen containers via pijpleidingen of via e-mail vervoeren. Er komt dus geen tweede dok in Doel.

Die basisstelling hebben we altijd al verdedigd en daarom hebben we gesteld dat Doel moet blijven. Daarom hebben we na 13 juni 1999 het dossier Doel opnieuw

op tafel gelegd. De regering-Van den Brande-Stevaert had een maand voordien beslist dat Doel weg moest. We hebben het opnieuw op tafel gelegd en gezegd dat Doel perfect kan blijven bestaan. Er is toen een akkoord over tot stand gekomen.

Als er vandaag kan worden gediscussieerd over Doel, is het dankzij Groen! in de vorige Vlaamse Regering. Anders kon er al lang niet meer over Doel worden gediscussieerd. Dat is zeer duidelijk.

Er kan geen tweede dok komen omdat het fysiek onmogelijk is om nog eens 15 tot 16 miljoen containers extra te vervoeren en daarom zijn we akkoord gegaan met de beslissing van 19 mei 2000. Nu zwaait iedereen ermee dat het een goede beslissing was. Die beslissing bevatte een viertal aspecten.

Ten eerste werd toen voor het eerst duidelijk aanvaard dat Doel en het Deurganckdok samen kunnen bestaan. De regering Van den Brande-Stevaert had gezegd dat Doel en het Deurganckdok niet samen konden bestaan. Iedereen die vandaag Doel bezoekt, ziet dat het dok al gedeeltelijk werkt en het dorp leefbaar is.

Ten tweede zou een strategisch plan worden opgemaakt waarin de ontwikkeling van de haven in het Waasland en Antwerpen in kaart wordt gebracht. Daarvoor zouden een aantal scenario's worden onderzocht.

Ten derde zou het behoud van Doel slechts tijdelijk zijn. Tezelfdertijd werden een aantal maatregelen rond bijvoorbeeld het Woonplan gestipuleerd, geldig tot 2007.

Ten vierde zou Doel blijven bestaan, en de tekst was zeer duidelijk op het vlak van woonzekerheid en het woonrecht. Het woonrecht zou blijven gelden tot de datum van de aflevering van de bouwvergunning voor een tweede dok bekend was. Dit om te beletten dat de aankondiging van een nieuw dossier gevolgen zou hebben, terwijl het dok misschien nooit zou worden gebouwd. Vandaar dat de vorige Vlaamse Regering heeft beslist dat het woonrecht zou blijven bestaan tot en met de aflevering van een bouwvergunning. Dat waren de vier punten.

Doel en het Deurganckdok kunnen samen blijven bestaan. Toen kwam het strategisch plan, en een tijdelijk woonrecht tot aan de bouwvergunning van een tweede dok.

Nu gaat u naar Beveren en zegt daar dat het strategisch plan allemaal zever is want dat u de uitslag al kent, namelijk dat Doel weg moet. Dat staat ook letterlijk zo in een krant. Voort hebt u gezegd dat u het beleid van de vorige regeringen uitvoert.

U hebt de waarheid niet gesproken, u hebt gelogen, mijnheer de minister. U weet zeer goed dat het akkoord van 19 mei 2000 inhield – we hebben er immers dagen over gediscussieerd om het er letterlijk in te krijgen, omdat we het zo belangrijk vonden – dat het woonrecht geldt tot er een bouwvergunning wordt afgeleverd voor het tweede dok.

Dat staat in de tekst. U wist dat zeer goed. Wat u in Beveren hebt verteld, klopt totaal niet. Dit dossier is zeer delicaat. (*Rumoer*)

Ik weet heel goed waarover ik spreek. Dit dossier moet correct worden aangepakt. U mag geen leugens verspreiden.

Mijnheer de minister, hoe komt u erbij dergelijke uitspraken te doen? Worden deze uitspraken door de hele Vlaamse Regering gedekt? (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik vraag me af waar bepaalde Vlaamse volksvertegenwoordigers op 29 maart 2006 waren. Op die dag heeft de heer Loones minister Keulen een actuele vraag over het tijdelijk woonrecht in Doel gesteld. Minister Keulen heeft toen een duidelijk antwoord gegeven. Dit onderwerp is nadien in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement nog uitvoerig aan bod gekomen.

Ik citeer het antwoord van minister Keulen: 'Wij mogen geen ander beeld ophangen. Tot op vandaag is er een formele beslissing die geldt voor Doel. Ik heb dat vorige week ook gezegd in de commissie. De beslissing dateert van april 2001 en komt erop neer dat er in Doel nog een tijdelijk woonrecht is tot eind 2006.'

Tijdens de door minister Keulen aangehaalde commissievergadering heeft de heer Wymeersch hierover het volgende verklaard: 'De regeringsbeslissing van 27 april 2001 inzake het tijdelijk bewoningsrecht blijft ongewijzigd van kracht. Dat betekent dat er in principe een woonrecht is tot 1 januari 2007. Als we daaraan wijzigingen willen aanbrengen, zullen we dat moeten bekijken, maar de huidige toestand is zoals ik heb weergegeven. Onze vorige coalitiepartner Groen! was erbij toen die beslissing werd genomen.' (*Opmerkingen*)

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, het is onmogelijk dat ik Groen! onze coalitiepartner heb genoemd. (*Rumoer*)

Minister Kris Peeters: Mijnheer Wymeersch, het staat zo in het verslag. Ik lees enkel voor.

Ik zal even de huidige toestand in Doel schetsen. Eind 1998 waren er 645 Doelenaars. *(Opmerkingen)*

Mijnheer Stassen, ik zal dadelijk op uw vragen terugkomen.

Eind 2005 waren er nog 97 oorspronkelijke Doelenaars. Er staan 229 woningen in Doel. 216 woningen zijn reeds door de maatschappij verworven.

Ik zet de beslissingen van de Vlaamse Regering over Doel even op een rijtje. Hier is tenslotte meer dan één Vlaamse Regering bij betrokken. Het gaat om het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 1998, het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1998, het besluit van de Vlaamse Regering van 25 mei 1999, het Vlaams regeerakkoord 1999-2004, waarin expliciet de woorden ‘Doel en de afbakening van het havengebied, tweede gewestplanwijziging’ te lezen staan, het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2000, het besluit van de Vlaamse Regering van 27 april 2001, waarin het tijdelijk karakter van het woonrecht in Doel wordt bevestigd, en het Vlaams regeerakkoord van 2004. De Vlaamse Regering heeft twee duidelijke stellingen ingenomen.

De eerste stelling betreft de leefbaarheid van Doel. De Vlaamse overheid heeft een sociaal begeleidingsplan opgesteld en heeft mensen aangespoord om vrijwillig te vertrekken. De Vlaamse overheid heeft duidelijke signalen gegeven. Na de gewestplanwijziging gaat het hier om industriegebied of om havengebied van het type 3. De vorige Vlaamse Regering heeft besloten een tijdelijk woonrecht toe te kennen.

De heer Stassen heeft zelf aan de discussie in de commissie deelgenomen. Ik citeer zijn woorden: ‘Ik vraag me af of het eind 2006 is of eind 2007.’ Minister Keulen heeft de situatie duidelijk uiteengezet. Het is zonneklaar dat Doel als woonkern geen toekomst meer heeft.

De tweede stelling betreft het tijdelijk woonrecht.

Als u de beslissingen bekijkt, duurt dat tot eind 2006. Ik denk persoonlijk dat we, samen met de burgemeester en de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, een plan moeten maken over hoe we het tijdelijk woonrecht zullen beëindigen, want we zijn ervan uitgegaan dat Doel op termijn onleefbaar is.

Ik ben naar Beveren en Stabroek gegaan om te zeggen dat we een plan-MER gaan opmaken tot 2030, waarbij we linker- en rechteroever samenvoegen en duidelijke uitspraken doen over de ontwikkeling van de haven. Er zijn drie scenario's: een nulscenario, een beperkt scena-

rio en een maximalistisch scenario. Nu wordt onderzocht wat de milieu- en mobiliteitseffecten zijn en welke maatregelen we moeten nemen.

Ik ben zelf naar de bevolking gegaan in Beveren en Stabroek, om te zeggen dat door de vorige regeringen is beslist dat Doel op termijn onleefbaar is en dat we een oplossing moeten vinden om het tijdelijke woonrecht te laten uitdoven. Dat is langs alle kanten bekeken en het is een standpunt van heel de Vlaamse Regering. Ik ga ervan uit dat we verder werken om dat te concretiseren. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, als u de verslagen van de commissie erop naleest, zult u zeer goed merken dat ik, maar ook de heer Stassen, absoluut niet akkoord waren met de interpretatie van minister Keulen van een aantal beslissingen van vorige regeringen en van de huidige regering. Dat ging niet enkel over de exacte datum van het beëindigen van het woonrecht.

Mijnheer de minister, u, en blijkbaar ook de vorige Vlaamse Regering, koppelt twee zaken aan elkaar, die niet gekoppeld kunnen worden, omdat één element nog onbestaande is. In een regeringsbeslissing van mei 2000 staat dat het bewoningsrecht bestendig wordt tot de aflevering van een bouwvergunning en drie regels verder staat dat men verwacht dat het ten vroegste noodzakelijk is in 2007. U en heel deze Vlaamse Regering koppelen die twee zaken. Er is nog geen bouwvergunning afgeleverd en er is zelfs nog geen aanvraag ingediend. Wat is dan de redelijke reden om het tijdelijke bewoningsrecht niet aan te houden, terwijl dat duidelijk in de regeringsbeslissing van mei 2000 staat?

Mijnheer de minister, ik vraag me af of u soms weet of een aanvraag voor een bouwvergunning op komst is. Of is het uw bedoeling om door uw uitspraken Beveren en het plan-MER een voorzet te geven, zodat zo snel mogelijk een aanvraag voor een bouwvergunning wordt ingediend?

U hebt ook niet geantwoord op de vraag welke objectieve redenen u hebt om, zelfs bij een nulscenario zonder bijkomend dok, te beslissen dat Doel moet verdwijnen? Als Doel vandaag, ondanks alle moeilijkheden die de mensen hebben en die mede werden uitgelokt door de overheid, leefbaar is, waarom beslist u dan nu dat Doel onleefbaar is, zelfs bij een nulscenario? *(Opmerkingen van CD&V)*

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, als ik alles beluister, kan ik enkel stellen dat de opmerking van mevrouw De Ridder meer dan terecht was.

Mijnheer Stassen, ik wil u eraan herinneren dat de

vorige Vlaamse Regering het sociale begeleidingsplan heeft uitgevoerd en er mee voor gezorgd heeft dat de oorspronkelijke Doelenaars Doel verlaten hebben. Ik denk dat uw geheugen soms een klein beetje selectief is.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat over de toekomst overlegd moet worden met de gemeente Beveren. Ik denk dat het uitermate belangrijk is dat geen beslissingen worden genomen zonder overleg met Beveren.

Ik wil nogmaals herhalen dat een regio die zo zwaar werd getroffen, het inderdaad verdient dat daarmee voldoende rekening wordt gehouden door het beleid, ook op het vlak van de mobiliteit.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik heb de minister zelden zo selectief weten terugrijpen naar verschillende beslissingen die zijn genomen. Als hij die beslissingen toch aanhaalt, moet hij ze allemaal aanhalen, met alle consequenties die erbij horen.

Ik wil er ook op wijzen dat het woonrecht, waarnaar iedereen nu verwijst, er is gekomen dankzij het instappen van Groen! – toen nog Agalev – in de vorige Vlaamse Regering. Er bestond een sociaal begeleidingsplan voor de mensen die wilden vertrekken. Voor de mensen die wilden blijven, hebben wij het tijdelijk woonrecht ingevoerd, dat gekoppeld is aan de bouwvergunning van een tweede dok, dat er echter nooit zal komen. Dat staat in de beslissing van de Vlaamse Regering. Ik stel nu vast dat een regering zonder Groen! de bulldozers laat aanrukken. De regering-Van den Brande-Stevaert had in mei 1999 beslist dat Doel moest verdwijnen. Ik stel vast dat een regering zonder Groen!, een Vlaamse tripartite, de bulldozers laat aanrukken, want u beslist vandaag dat Doel weg moet, wat er ook moge gebeuren. Ik vind dat een pure schande! (*Applaus bij Groen!*)

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dit is natuurlijk een zeer delicaat gegeven. Ik denk dat iedereen het daarmee eens kan zijn. Het blijft echter zeer eigenaardig dat de heer Stassen zegt: ‘Wij hebben de mensen aangemoedigd om te vertrekken, en aan diegenen die gebleven zijn, hebben we een tijdelijk woonrecht gegeven.’ De heer Stassen zegt ook: ‘Voor ons is de leefbaarheid van Doel gekoppeld aan een Saeftinghedok.’ Dat is niet helemaal juist, omdat, als daar een industriegebied type 3 van wordt gemaakt, dat ook te maken heeft met de industrie in de omgeving en dergelijke meer. U kunt echter toch niet zeggen: ‘We geven de mensen geld om Doel te verlaten, en diegenen die nog blijven, blijven slechts tijdelijk.’ Ik kan er niet bij dat men dan eigenlijk niet beslist om Doel op termijn, zeker na 2030, op te geven als woonzone. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, u moet de

beslissingen die de Vlaamse Regering moet uitvoeren, maar eens goed bekijken. Die beslissing is zeer duidelijk: Doel zal blijven bestaan tot er een bouwvergunning komt voor een tweede dok. Dat tweede dok zal er nooit komen, aangezien dat op die plaats fysiek onmogelijk is.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, men moet eens leren beseffen dat er slechts één categorie mensen is die kan weten of Doel al dan niet leefbaar is, namelijk de huidige inwoners van Doel en niet de overheid.

Minister Kris Peeters: De huidige inwoners? Ik heb het daarstraks al gezegd: in 1998 waren er 645 Doelenaars, daar blijven er nu nog 97 van over.

De heer Frans Wymeersch: U hebt ze zelf weggepest!

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de invoering van een elektronisch wegenvignet tegen 1 januari 2008

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ‘hier 's ek weer, hier 's ek weer’ en niet zoals in het Afrikaanse liedje ‘met my roirook voor jou deur’ – ik zie trouwens dat u zelf al een rood kledingstuk aanheeft, dat u goed staat – maar met de zoveelste vraag over het wegenvignet. Het wordt inderdaad stilaan een vervolgvraag, collega's, en wat voor een.

Ik heb vanmorgen nog eens het woord ‘wegenvignet’ ingetikt op de webstek van het Vlaams Parlement. Ik ben dat woord de afgelopen 14 maanden 25 keer tegengekomen. Er zijn heel wat initiatieven geweest omtrent dit onderwerp, volgens mij ook terecht. Ik herinner me dat heel wat van de fracties in dit parlement zich in hun verkiezingsstrijd een grote voorstander hebben verklaard van de invoering van zo'n wegenvignet, al was het maar om billijkheidsredenen: om ook de buitenlandse gebruikers van ons wegenvignet voor een stuk te laten betalen voor de infrastructuurkosten.

Ik stel vast dat de Vlaamse Regering in haar regerings-

verklaring heeft bevestigd dat ze snel en efficiënt werk wil maken van dat wegvignet. Ik stel ook vast dat dit parlement kort na die regeringsverklaring bij eenparigheid een voorstel van resolutie heeft aanvaard waarin dat principe nogmaals werd bevestigd. Ik stel eveneens vast dat zowel ikzelf als mevrouw De Ridder de minister hierover in het verleden herhaaldelijk hebben geïnterpeleerd, wat aanleiding heeft gegeven tot een aantal parlementaire initiatieven in de vorm van een motie, die ook steeds dat principe hebben hernomen.

Dat principe was dat er een wegvignet moet worden ingevoerd. Over de vorm kan nog worden gepraat, maar het moet snel en efficiënt gaan. We vroegen bij onze laatste motie, die we allemaal hebben goedgekeurd, dat alle deelregeringen in dit onzalige land daarbij zouden worden betrokken. Dat is gebeurd. Er is overleg gepleegd met de verschillende regeringen en die hebben een preakkoord gemaakt. Als ik de pers mag geloven – het parlement is hierover nog niet rechtstreeks ingelicht – kiezen deze regeringen voor een e-vignet.

Men kan tol heffen via het vignetsysteem op verschillende manieren. Men kan naar het Duitse voorbeeld werken met GPS en boordcomputer, wat duur en ingewikkeld is. Men kan ook volgens het Zwitsers en Oostenrijks model werken met een vrij goedkoop papieren vignet, wat Wallonië voorstond, alsook mijn eigen fractie en de VLD. CD&V bevestigt nu dat het voorstander blijft van een papieren vignet. Er is bijna een kamerbrede meerderheid voor dat soort vignet.

Het overleg met de verschillende deelregeringen heeft uitgewezen dat er wordt gekozen voor het e-vignet. Ik verneem dat in de pers en neem daarvan akte. Ik zou graag vandaag van de minister willen vernemen of ze dat kan bevestigen. Wordt het een e-vignet, en zo ja, waarom?

Ik lees ook dat er omtrent het e-vignet een aantal technische voorbereidingen moeten plaatsvinden waardoor het vignet op zijn vroegst op 1 januari 2008 in deze vorm zou kunnen worden ingevoerd. Klopt dat?

Het overleg is gebotst op problemen met de Brusselse regering. Die zegt dat het aandeel in de inkomsten van een dergelijk vignet dat haar wordt toegewezen, te gering is. Klopt dat?

Blijven we met z'n allen het principe handhaven dat het vignet voor de Vlaamse belastingbetaler en weggebruiker een nuloperatie zal zijn? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter,

collega's, het klopt dat een tweetal weken geleden de Vlaamse Regering een niet onbelangrijke beslissing heeft genomen in verband met het wegvignet. Het is een volgende stap in de implementatie. Het klopt dat daarin een aantal stappen worden gezet. De eerste is de gezamenlijke oprichting van een studiesyndicaat met de andere twee gewesten. De doelstelling is om te komen tot een e-vignet, al is dat ook nog een onderdeel van het onderzoek in het studiesyndicaat. Van een andere optie, namelijk een papieren vignet, ben ik persoonlijk geen voorstander want dat is geen modern vignet en geeft geen mogelijkheden om er in de toekomst andere dingen aan te koppelen. Het e-vignet houdt het midden tussen het GPS-systeem en het papieren vignet en laat de mogelijkheid om op een moderne manier een wegvignet in te voeren. Dat zal echter deel uitmaken van het onderzoek dat we opstarten in het studiesyndicaat want het spreekt voor zich dat we geen systeem op poten zullen zetten dat verlieslatend zou zijn of geen opbrengsten zou hebben.

Tussen de de bevoegde kabinetten en ministeries van de drie gewesten is intensief overleg gepleegd. De doelstelling was om een overeenkomstige nota goedgekeurd te krijgen door de drie gewesten, wat een goed signaal zou zijn, en het studiesyndicaat en het wegvignet samen op te starten. In Wallonië is de nota goedgekeurd, in Brussel evenwel niet. Ik neem daar akte van. We betreuren dit en begrijpen dit niet echt. In de eigen nota, zowel van de Vlaamse als van de Waalse Regering, stond heel duidelijk dat er een akkoord moet zijn over de verdeling van de middelen voor we overgaan tot het studiesyndicaat en de verdere implementatie. Ook voor ons was dat een evidentie. Daar is vandaag nog geen akkoord over.

Er is altijd gezegd dat er een interministeriële conferentie tussen de drie gewesten zal worden belegd om die onderhandelingen op te starten.

Wat de verdeling van de middelen betreft, moet er een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de inkomsten van het wegvignet voor de Belgen, waar het principe dat vandaag geldt voor de verkeersbelasting, blijft gelden, en de inkomsten gegenereerd door de buitenlandse bestuurders op onze wegen. Als het gaat over de verdeling van de opbrengsten, gaat het alleen over die bijkomende opbrengsten van de buitenlandse bestuurders, min de kosten voor exploitatie, controle en dergelijke. Daarover bestaat vandaag nog geen akkoord. De discussie betreft de vraag of we het aantal kilometers weg in rekening moeten brengen, of het exacte aantal verreden kilometers. Naargelang het antwoord, krijgen we toch wel heel andere verdeelsleutels tussen de drie gewesten. Ik kan me daar vandaag niet over uitspreken. Dat overleg moet nog plaatsvinden.

Ten slotte wil ik nogmaals beklemtonen, zoals we dat telkens doen als we een beslissing nemen, dat het onze doelstelling is, zoals in het Vlaams regeerakkoord staat, dat de invoering van het wegenvignet kostenneutraal zou zijn voor de Vlamingen.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik dank u oprecht voor u antwoord. Ik neem akte van het belangrijkste element ervan, namelijk dat de hele operatie kostenneutraal blijft voor de Vlaamse weggebruiker. Daar moeten we van blijven uitgaan.

Verder neem ik er akte van dat er een studiesyndicaat zal worden opgericht. Ik neem aan dat het parlement eerlang in kennis zal worden gesteld van de kosten van dat syndicaat, net als van de werktermijn die dat syndicaat toegemeten krijgt. Ik zou immers niet willen dat er voor de zoveelste maal sprake zou zijn van een studie, waardoor dit alles op de lange baan wordt geschoven.

Ik neem er ook akte van dat dit studiesyndicaat verschillende opdrachten krijgt. Het moet de mogelijkheid van de invoering van een e-vignet onderzoeken. Dat is een belangrijke opdracht, maar u sluit niet uit dat het syndicaat ook het papieren vignet voort onderzoekt. Ik benadruk dat omdat het mijn aanvoelen is – en dat is iets dat u weet sinds de reactie van de heer Decaluwe – dat een zeer ruime meerderheid in dit parlement snelheid verkiest boven technologische snuffjes. Een papieren wegenvignet heeft het voordeel van de snelheid.

U zegt terecht dat Brussel om voor u onbegrijpelijke redenen is gaan dwarsliggen. Wat zijn daarvan de politieke en verdere legistische gevolgen? Brussel heeft als derde gewest ter zake immers een vinger in de pap. In welke mate kan dat onze projecten en ambities nog dwarsbomen?

Minister Kathleen Van Brempt: Het e-vignet is helemaal geen snuffje. Integendeel, het vormt de beste garantie voor de handhaving. Daarom ben ik geen voorstander van een papieren vignet. Dat is een beetje achterhaald en ook heel moeilijk controleerbaar. Helaas zien we dat ook als het gaat over de handhaving bij het eurovignet. Bedenk dat de invoering van een e-vignet ook wel eens een betere handhaving bij het eurovignet mogelijk zou kunnen maken. Zoals u weet, zijn er ook nog andere toepassingen mogelijk.

Als alles kan worden opgestart, wat afhangt van de onderhandelingen over de verdeling van de opbrengsten en de goedkeuring door Brussel, is het de bedoeling dat het studiesyndicaat in het najaar een voorstel voorlegt. Dan wordt het tijdsschema, dat ik al in de commissie belicht-

te, volledig gerespecteerd. Uiteraard hangt dat ook af van de goede wil van de andere gewesten.

We zouden in theorie kunnen beslissen ons niets aan te trekken van Brussel en samen met Wallonië te beginnen. Het is mogelijk het studiesyndicaat alleen met Wallonië op te starten. Ik wil er echter op wijzen dat het maatschappelijke debat dat we hebben gevoerd met betrekking tot het wegenvignet, een heel zinvol debat volgens mij, heel duidelijk heeft aangegeven dat het zinloos is een vignet in te voeren in slechts één of zelfs in twee gewesten. Niet over alle punten bestond er overeenstemming, maar over dit punt wel. We moeten blijven streven naar een vignet in de drie gewesten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Hilde Eeckhout tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over mogelijk flankerend optreden van De Lijn in geval van problemen bij het reizigersvervoer van de NMBS

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, het is weer zover. De zon schijnt eindelijk eens in Vlaanderen, en het openbaar vervoer valt stil. De kusttram rijdt niet, of zeer traag; de brandweer moet de sporen komen natspuiten om ze af te koelen; en het wordt helemaal goed als de kusttram dan ook nog vuur vat door een afgeknapte bovenlijn. Waar zien we dat nog, behalve in Vlaanderen? 30 graden Celsius is toch niet van dien aard dat het stilvallen van het openbaar vervoer verantwoordt? Mevrouw de minister, welke initiatieven zult u nemen om te verhelpen aan de problemen met de kusttram?

Het mooie weer in Vlaanderen zorgde echter voor nog meer verkeersellende. Aan mooie intenties en klinkende persberichten hadden we de laatste tijd geen gebrek. De samenwerking tussen De Lijn en de NMBS zou beter lopen dan ooit voordien. De dienstverleningen zouden op elkaar worden afgestemd, het geheel zou klantvriendelijk worden, en er zou worden gestreefd naar één ticket. De niet-gebruiker van het openbaar vervoer zou worden overtuigd te kiezen voor het openbaar vervoer door beschikbaarheid, snelheid, betrouw-

baarheid, comfort en veiligheid. Wat we de laatste dagen te zien kregen, beantwoordde daar echter jammer genoeg alles behalve aan.

In Vlaanderen rekenen we voor het openbaar vervoer ook voor een groot deel op de NMBS. De beelden waren schrijnend. Uren vertraging, gevangen in een kooi, zonder elektriciteit en dus zonder airco. De vervangtrein kwam er niet door. Reizigers werden onwel en de hulpdiensten moesten tussenbeide komen. Uiteindelijk moesten de reizigers een eind te voet langs de sporen. Nadien moesten ze ook nog zelf instaan voor het vervolg van hun traject. Dat gaf ter plaatse behoorlijk wat fileleed.

Nochtans bestaat er een afspraak tussen De Lijn en de NMBS dat De Lijn instaat voor de opvang van de gestrande reizigers. Kunt u verklaren waarom dat maandag niet is gebeurd, en wat daar de oorzaak van is? Dit was immers echt wel een voorbeeld van geen goede samenwerking tussen De Lijn en de NMBS. Het imagoverlies dat het openbaar vervoer daardoor geleden heeft, is mijns inziens groot. Zondag zaten de dagjesmensen vast op de trein en maandag de pendelaars. Het gevolg was dat iedereen die dat kon, dinsdag weer massaal naar de auto greep, met files op de autowegen tot gevolg.

Ik vrees dat enkele leuke initiatieven – of ‘folietjes’ als u wilt – met gratis dagpassen en compensaties dat imagoverlies niet zullen herstellen. Laten we eerlijk zijn. De oorzaak ligt niet bij het weer, maar heeft veeleer te maken met het onderhoud en het niet tijdig vervangen van verouderde leidingen. Bent u bereid daar iets aan te doen?

Mevrouw de minister, hoe zult u het probleem van de kusttram aanpakken? Wat zult u doen om de samenwerking met de NMBS te verbeteren, zodat gestrande reizigers degelijk worden opgevangen en door De Lijn naar huis worden gebracht? Kunt u er bij federaal staatssecretaris Tuybens op aandringen dat hij ervoor zou zorgen dat de treinen minder worden gehinderd door het weer? Mij zal dat niet lukken, dus ik reken op u om hem ervan te overtuigen dat het voorkomen van vertragingen beter is dan ze te compenseren.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Laat me beginnen met de samenwerking met de NMBS en de calamiteiten van de afgelopen dagen. Er is wel degelijk samenwerking, en u hebt daar zelf ook op gewezen. Wanneer er storingen of onderbrekingen zijn bij de NMBS, dan kan een beroep worden gedaan op De Lijn om in te springen en de gestrande reizigers op te vangen. Die vraag is zondagavond en maandagavond dan ook gesteld. Zon-

dagavond werd een vijftal extra bussen gevraagd, en die zijn ook geleverd.

Maandag werd opnieuw een vraag gesteld, zowel aan de entiteit Oost-Vlaanderen als aan de entiteit Vlaams-Brabant. Eerst was er sprake van tien extra bussen, maar daarna werd om heel veel extra bussen gevraagd omdat het probleem heel groot dreigde te worden. Op dat moment stelden we vast dat we die bussen niet konden leveren. Ook De Lijn zat immers in volle spits en had bijna al haar rollend materieel nodig om de spits in Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant op te vangen. We konden niet ingaan op de vraag en konden slechts vier bussen leveren om de gestrande reizigers te helpen.

Bij de gebeurtenissen van de afgelopen dagen hebben we coördinatieproblemen vastgesteld. Zo wisten we niet precies op welke plaats de bussen nodig waren. Ik wil dus graag ingaan op uw suggestie en met mijn federale collega afspreken om een ambtelijke werkgroep op te richten en om de problemen eens te bespreken, maar bedenkt u zich ook dat er geen onmiddellijke oplossing is voor problemen tijdens de spits. Het nodige rollend materieel om de gestrande reizigers op te vangen, is niet voorhanden. Misschien moeten we eens bekijken of er kan worden samengewerkt met privé-touroperators, met privé-busmaatschappijen. Dit zal aan bod komen tijdens het overleg.

Heel belangrijk is ook of de reiziger die afstapt van een trein met vertraging, nog een aansluiting heeft op een bus of op een andere verbinding met het openbaar vervoer. Normaalgesproken hebben we ook daar een systeem voor, maar dat werkt maar als het om een vertraging van enkele minuten gaat. Bij een vertraging van een half uur of een uur, kan de bus niet wachten op reizigers die te laat komen. Dat zou heel onrechtvaardig zijn tegenover de reizigers die al in de bus zitten.

Heel belangrijk is ook het langetermijnproject waaraan we werken. We willen ervoor zorgen dat de reizigers op zo'n moment real-time-informatie krijgen en dus exact weten wanneer de volgende bus aankomt. Op die manier zijn de reizigers niet in het ongewisse of er nog een aansluiting is. Ik herhaal dat dit een project op lange termijn is.

Er zijn ook heel wat trajecten die parallel lopen met de trein. Voor de as Brussel-Aalst biedt de buslijn een – weliswaar trager – alternatief voor de treinreiziger. Vandaag wordt over die alternatieven nog niet voldoende gecommuniceerd. We kunnen nog een tandje bijsteken om die informatie over te brengen op de reizigers die normaalgesproken de trein nemen.

U stelde ook vragen over de kusttram. Het kan inder-

daad niet zijn dat er een aantal problemen ontstaan omdat het eens goed weer is. De kwestie wordt onderzocht, maar ik denk niet dat de problemen met een gebrek aan onderhoud te maken hebben. Zowel de sporen als de bovenleidingen krijgen voldoende onderhoudsbeurten en worden heel regelmatig vervangen. Het onderzoek is lopende en ik zal u daarover op een ander moment verslag uitbrengen. Vandaag weten we niet exact wat de oplossing is.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop echt dat er iets gebeurt, want toestanden zoals we op televisie konden zien van mensen die tot 4,5 uur later thuiskomen, moeten echt worden vermeden. Ik hoop dat u er effectief iets aan doet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstelling van een ‘businessplan voor Vlaanderen’, de timing ervan en de betrokkenheid van het Vlaams Parlement terzake

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, uw regering begint steeds meer paarse trekjes te vertonen. Een minister-president die de wereld ons nog steeds benijdt, Bart Somers, lanceerde ooit het idee om de Olympische Spelen naar Vlaanderen te halen. U doet het iets bescheidener – dat is uw aard – en u wilt ‘le grand départ’ van de ‘Tour de France’ naar Vlaanderen halen. Een andere minister-president die de wereld ons nog benijdt – maar ze gaan hier altijd zo snel weg wat het soms wat moeilijk maakt – was Patrick Dewael. Hij lanceerde zijn project Vlaanderen 2002, een project 700 jaar na de Guldensporenslag van 1302, maar meer dan een pocketboekje is het nooit geworden. U pakt het opnieuw iets meer bescheiden aan, maar in het verlengde van de voorstellen van uw voorgangers zult u ons binnenkort vergasten op een businessplan voor Vlaanderen. ‘Een plezierig project’ lees ik ‘om Vlaanderen gestalte te geven in de wereld’. Dat deelde u ons mee in de Septemberverklaring 2005, nu bijna één jaar geleden.

Het parlementaire jaar is bijna ten einde. We wachten met spanning op het aangekondigde businessproject

voor de toekomst van Vlaanderen.

Mijnheer de minister-president, veel hebben we daar nog niet over vernomen. Veel democratische inspraak of consultatie van het parlement is er evenmin geweest. Als ik de kranten mag geloven, is er zelfs nauwelijks inspraak van uw eigen meerderheid en uw regering. Dat prikkelt natuurlijk de oppositie, want we willen graag weten wat daarin staat en wanneer we ermee kennis kunnen maken.

Mijnheer de minister-president, rond de Vlaamse nationale feestdag van 11 juli zullen er weer festiviteiten plaatsvinden. Ik vrees dat u ons dan zult vergasten op dat businessplan. We zullen dus nauwelijks nog de kans krijgen om daarover een debat te voeren. Als democraat vind ik dat jammer. Mijnheer Decaluwe, ik hoop dat u weet wat erin staat, maar ik twijfel daaraan. Ik vrees dat we de discussie niet meer zullen kunnen voeren. Ik wil het debat nochtans graag voeren, maar ter gelegenheid van deze actuele vraag is dat nu niet mogelijk.

Dat alles doet me vermoeden dat het businessplan een mager beestje zal zijn en dat het erop aankomt rond dat plan een grote campagne op te zetten. Het plan is nog niet klaar, maar de campagne is dat wel. Al op 22 november 2005 werden vier communicatiebureaus aangeschreven. Dat doet me verdacht veel aan paars denken, dat eerst aan de communicatie en dan pas aan de inhoud denkt.

Het Antwerpse communicatiebureau Duval Guillaume Corporate moet een advies geven over hoe dit plan moet worden gecommuniceerd. Hiervoor is zelfs al 20.000 euro vastgelegd in de begroting. En daarmee houdt het niet op. Op een schriftelijke vraag van 21 maart 2006 antwoordde u dat er nog 500.000 euro voor mediaruimte zal worden uitgetrokken en 100.000 voor de ontwikkeling van het concept van de communicatiecampagne. Die campagne zal waarschijnlijk in de sperperiode net voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 vallen. Die periode begint op 8 juli.

Mijnheer de minister-president, u bent de man van de zakelijkheid en de correctheid; u zult me hier ongetwijfeld niet komen vertellen dat u uitgerekend in de sperperiode, met beperkingen voor de partijen en hun budgetten voor het voeren van de campagnes, drie maanden lang campagne wilt voeren. Ooit heeft uw collega me verteld dat de beste campagne een campagne is die wordt betaald door de overheid. Ik moet dat ook beginnen te geloven, want daar ziet het wel naar uit.

Mijnheer de minister-president, ik waarschuw u. Als het de bedoeling is van de Vlaamse Regering om voor honderdduizenden euro's campagne te voeren, adver-

tenties te plaatsen, folders te bedelen en affiches uit te hangen om uw regering populair te maken op enkele maanden voor de verkiezingen, dan zullen wij van de oppositie niet aarzelen om dit aan te vechten voor de rechtbank. Ik ben ervan overtuigd dat dit een overtreding is van de wetgeving op de verkiezingsuitgaven, die terecht de budgetten beperkt voor alle partijen. Het kan niet zijn dat uitgerekend de Vlaamse Regering via een achterpoortje die wetgeving zou overtreden om zichzelf en de betrokken partijen in het zonnetje te zetten.

Mijnheer de minister-president, hoe zit het met dat businessplan? Hoe zit het met het toekomstproject voor Vlaanderen? Wanneer mogen we dat verwachten in dit parlement?

Zullen we daar inspraak in krijgen en actief ideeën kunnen aanleveren? Ik heb het dan zowel over meerderheid als oppositie, zoals dat in een democratie gaat. Zullen we de kans krijgen om het debat te voeren over dit langverwachte toekomstplan?

Hoe zit het met de campagne? U kent de budgetten al. De communicatiebureaus zijn sinds november vorig jaar volop actief met het uitwerken van een campagne. Wanneer komt deze campagne? Hoe plaatst u deze campagne binnen de sperperiode en de verkiezingsbeperkingen die door de wetgeving aan ons allen, dus ook aan u, worden opgelegd? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Dewinter, de afgelopen maanden is hard gewerkt aan een sociaal-economische visie-nota die waarschijnlijk nog voor het reces zal worden voorgelegd door de Vlaamse Regering. In die nota zal de Vlaamse Regering haar analyse geven van de sociaal-economische toekomst van Vlaanderen. Daarnaast zullen concrete voorstellen van projecten worden ingediend in het verlengde van het beleid van de afgelopen twee jaar, die passen in de meerjarenbegroting. Bij de redactie van die nota nemen we naast het regeerakkoord ook de inhoud mee van de besprekingen die in de verschillende commissies hebben plaatsgevonden over sociaal-economische thema's zoals het arbeidsmarktbeleid, het Lissabon-proces, de evaluatie van het Pact van Vilvoorde, enzovoort.

Mijnheer Dewinter, ik heb zelf een aantal keren deelgenomen aan debatten over de sociaal-economische toekomst van Vlaanderen. Ik heb nooit het 'voorrecht' gehad u aan die debatten te zien deelnemen.

Wat uw vragen over de communicatie betreft, moet ik u ontgoochelen. Het is niet de bedoeling van de Vlaamse

Regering om daar bij de aanvang grote communicatie-inspanningen rond te leveren via gekochte ruimte of mediaruimte. Ik moet u dus op uw honger laten voor wat mogelijke gerechtelijke stappen betreft. Ik weet dat populariteit relatief is. Ik ben daar absoluut niet mee bezig. We moeten er nu vooral voor zorgen dat we een consistente visie hebben op de economische toekomst van Vlaanderen. We zullen een visiedocument neerleggen met een aantal projecten en met een open aanbod aan sociaal-economische partners. In september en oktober zal het Vlaams Parlement het debat daarover voeren. Het wordt dus uiteraard betrokken bij de opstelling, de redactie en de vervollediging van het businessplan, zoals u dat noemt.

De insteek die de afgelopen weken en maanden vanuit verschillende sociaal-economische organisaties is gebeurd, zoals het project van Voka dat enkele weken geleden is voorgesteld, zullen we zeker meenemen in onze eigen sociaal-economische visienota. In september en oktober hopen we samen met het Vlaams Parlement en met de sociaal-economische actoren het debat te kunnen voeren over de mobilisatie rond de sociaal-economische toekomst.

Er zijn vier kritische succesfactoren. De eerste is talentontwikkeling of het menselijk potentieel. De tweede is het duurzaam uitbuiten van onze logistieke ligging. De derde factor is innovatie, creativiteit en industrieel beleid. De vierde factor tot slot is de rol van de overheid en de moderne economie. De rode draad doorheen deze vier kritische succesfactoren is de noodzakelijke internationalisering van onze Vlaamse economie in een steeds meer uitdagende internationale omgeving.

Mijnheer Dewinter, ik zal u misschien ontgoochelen over het gehaspel met communicatieadviezen en gekochte mediaruimte en dergelijke. Verwacht daar niet te veel van. U weet ongetwijfeld ook dat u in die wereld niet veel koopt met 20.000 euro. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik let altijd goed op wanneer de vos de passie preekt. Wanneer de nummer één in de opiniepeilingen zegt dat hij niet bezig is met zijn populariteit, dan weet ik hoe laat het is. Feit is, mijnheer de minister-president, dat u niet het hele verhaal vertelt. Op 22 november 2005 hebt u inderdaad het communicatiebureau Duval Guillaume Corporated aangesteld voor een bedrag van 20.000 euro voor het geven van een advies over het betrekken van de Vlamingen bij de uitvoering van het regeerakkoord.

Op 21 maart 2006 hebt u echter ook op een schriftelijk

ke vraag duidelijk geantwoord dat het richtbedrag voor de campagne 500.000 euro is voor mediaruimte en er 100.000 euro voor de ontwikkeling van het concept wordt uitgetrokken. Dat is wat anders dan 20.000 euro. Ik heb die bedragen niet uit mijn mouw geschud. Ze komen uit een antwoord op een schriftelijke vraag die ik u daarover heb gesteld. Het zal u wellicht niet verwonderen dat ik me kritisch wil informeren en wil weten wanneer deze middelen zullen worden ingezet. U zou ongetwijfeld hetzelfde doen als u in de oppositie zat. Ik heb een flauw vermoeden dat u die middelen zult gebruiken voor 8 oktober 2006. Dat is de reden waarom ik dit schot voor de boeg geef. Ik ben tevreden maar daarom niet minder kritisch-oplettend. Ik zal nagaan of dat ook zo zal gebeuren.

Wat het eigenlijke bezielende project voor de toekomst van Vlaanderen betreft, moet ik zeggen dat het een steeds maar magerder beestje wordt. Uiteindelijk wordt het nu al gereduceerd tot een aantal economische voorstellen die zullen passen in – eventueel – de Septemberverklaring. U legt daarover nogal tegengestelde verklaringen af. In het begin van uw antwoord zegt u dat in de loop van de zomer, wellicht nog voor het reces, de visienota op tafel komt.

Mijnheer de minister-president, als u ons nu, op 14 juni, nog niet kunt zeggen wanneer die visienota er komt, wanneer die klaar zal zijn, wanneer die aan het parlement zal worden voorgelegd – in de loop van de zomer, wellicht nog voor het reces –, dan stel ik me toch vragen. Als kritisch parlementslid, ook van de meerderheid, zou ik toch willen weten wanneer die er komt en of die al dan niet wordt besproken voor het reces, voor het sluiten van de parlementaire activiteiten.

Indien u daar niet op kunt antwoorden, zullen we niet aarzelen om, als u het na 11 juli toch zou voorstellen, het parlement opnieuw bijeen te roepen en hierover het debat te voeren. In tegenstelling tot de leden van de meerderheid, ben ik ben niet ingewijd in het geheim der goden. Toch heb ik de indruk dat ze hier nieuwe informatie vernemen. Ik kan me ook vergissen over het plan. Is de visienota niet het definitieve plan? Komt er nog iets anders? Wanneer wordt het dan voorgelegd? Hoe ziet het er uit? Het is allemaal wat wazig en onduidelijk.

Ik begrijp dat een en ander wazig is. U komt er immers niet uit. Ik weet ook wel dat er discussie en zelfs ruzie is binnen de meerderheid over dit plan. Men verwijt u dat het volledig wordt geschreven door u en uw kabinet, zonder inspraak van de anderen. Dat is de echte reden waarom het allemaal zo lang duurt en waarom u vandaag rond de pot draait en ons geen concrete timing kunt geven.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Dewinter,

laten we afspraken maken. Ik weet heel goed dat het uw rol is te zeggen dat het op niets trekt en dat de zaken slecht worden aangepakt. We zullen het parlement en iedereen in Vlaanderen gelijktijdig informeren op het ogenblik dat we het document op tafel leggen. Ik hoop dat elkeen in dit huis – ook u – even de tijd zal nemen om de tekst door te nemen om daarna op een onderbouwde manier een bijdrage te leveren met betrekking tot de projecten en de invulling van de sociaal-economische visie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, op nauwelijks een maand voor het sluiten van de debatten kan het voor u geen onoverkomelijke opdracht zijn om aan mij, aan de voorzitter van het parlement en aan alle leden een timing te geven en te zeggen dat het document klaar zal zijn op die datum, het aan het parlement zal worden voorgelegd op die datum en dat het debat kan worden gevoerd op die datum.

U zegt me dat dit in de loop van de zomer zal gebeuren, wellicht nog voor het reces. Wat moet ik me daarbij voorstellen? Komen we ergens halfweg augustus terug bijeen? Ik zou dat dan wel graag weten. Ik moet mijn parlementsleden dan immers inlichten dat ze in die periode geen vakantie moeten nemen omdat het belangrijke debat over de toekomst van Vlaanderen en de economische richtlijnen die u wilt uittekenen op dat moment zal worden gevoerd. Het is toch niet absurd als ik u namens het parlement naar het wanneer en het hoe vraag! Meer vraag ik u niet.

De voorzitter: Ik neem aan dat de vragen duidelijk waren.

Het incident is gesloten. *(Rumoer)*

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten – 812 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Gabriels, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels: Mijnheer de voorzitter, dit

ontwerp van decreet beoogt enerzijds de administratieve vereenvoudiging en anderzijds de gelijkschakeling met eenzelfde soort van decreetgeving op het vlak van privé-woningen. Dit ontwerp is in de commissie op unanieme goedkeuring onthaald. Ik verwijs dan ook verder naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 812/3).*

De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst – 794 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Lauwers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Herman Lauwers: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 794/1).*

De artikelen 1 tot en met 12 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende aanpassing van diverse decreten aan de nieuwe benaming van de wetgevende vergaderingen van de gemeenschappen en gewesten – 811 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Maes, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 811/1).

De artikelen 1 tot en met 59 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Rudi Daems en Jef Tavernier betreffende de verhoging van de slaagkansen van de VN-conferentie Lichte Wapens – 779 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, collega's, eind deze maand zal in New York de Herzieningsconferentie betreffende het VN-Actieprogramma ter voorkoming en bestrijding van de illegale handel in lichte wapens plaatsvinden. Deze conferentie, het belangrijkste internationale overleg over lichte wapens sinds de goedkeuring van het Actieprogramma in 2001, biedt de internationale gemeenschap een unieke kans om het Actieprogramma te versterken. Om die reden diende Groen! een voorstel van resolutie in met de vraag dat vandaag te agenderen.

In januari kwam het Voorbereidende Comité samen om de agenda op te stellen. Jammer genoeg is deze voorbereidende VN-conferentie een maat voor niets geworden. De tegenstanders van elke vorm van ontwapening vormen een front tegen elke mogelijke vooruitgang waarmee jaarlijks duizenden mensenlevens gered zouden kunnen worden. Vandaar het voorstel van resolutie dat door de commissie unaniem is goedgekeurd en waarbij de Vlaamse Regering wordt gevraagd om inspanningen te doen om via de federale regering er bij de betrokken ambassades op aan te dringen om hun verzet op te geven, om zelf ook initiatieven te nemen om dat verzet weg te nemen, om een actieve rol te spelen via de Belgische delegatie op die conferentie en om via de Belgische delegaties, via de EU en via eigen optreden een voortrekkersrol te spelen op internationale fora. Er werden ook drie amendementen goedgekeurd. Die strekten er vooral tot het schrappen van de namen van landen en de federale regering en de EU te erkennen in dit conflict. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, binnen twee weken zal in New York binnen de VN een grote herzieningsconferentie plaatsvinden over kleine en lichte wapens. Het doel van deze conferentie werd als volgt gedefinieerd: 'Het menselijk lijden dat veroorzaakt wordt door de illegale handel in kleine en lichte wapens

in al zijn aspecten te beperken en het respect voor het leven en de waardigheid van de persoon te ondersteunen door de promotie van een cultuur van vrede'.

Wegens de slagvelden van verschillende gruwelijke oorlogen op Vlaamse bodem is de Vlaamse bevolking gevoelig inzake wapens en bewapening in het algemeen. Niet alleen de bevolking maar ook de politici hebben de neiging om vraagstukken over bewapening, wapenhandel en oorlog en geweld kritisch te bekijken. De oprichting van het Vlaams Vredesinstituut door het parlement getuigt daarvan. Dat instituut kwam er nadat daarover gedurende twintig jaar in de Kamer tevergeefs wetsvoorstellen zijn ingediend. Gelukkig kwam dat instituut onder impuls van het Vlaams Parlement er wel.

Gisteren heeft het Vlaams Vredesinstituut een eerste initiatief genomen. Het organiseerde samen met het Rode Kruis Vlaanderen een lunchcauserie over de VN-conferentie Lichte Wapens. Wat daar werd gezegd, kwam er eigenlijk op neer dat deze kleine wapens grote gevolgen hebben. In de Verdragen van Genève, het internationaal oorlogsrecht en het internationaal humanitair recht wordt opgeroepen de illegale verspreiding van wapens een halt toe te roepen. Gisteren stelde Camilla Waszink van het Internationale Rode Kruis dat niet alleen de illegale handel een probleem is, maar eigenlijk ook de legale, door zogenaamde 'legitieme overheden' verhandelde kleine en lichte wapens. Want die vinden vroeg of laat hun weg naar ongeregelde bendes, guerrillabewegingen en terreurorganisaties.

In de commissie was brede steun, vanuit alle fracties, voor deze resolutie. De amendementen van de meerderheid zijn een meerwaarde. Ik ben ervan overtuigd dat die resolutie zal worden goedgekeurd. Toch wil ik nog een punt aanhalen. Alertheid blijft geboden, want de uitvoeringstermijn van deze resolutie is bijzonder kort. De VN-conferentie Lichte Wapens van New York vindt al binnen twee weken plaats. Dat betekent dus dat de vragen aan de regering binnen die twee weken moeten zijn beantwoord. De regering moet dus binnen die termijn de ambassades in New York van een achttal landen die dwarsliggen, vragen hun verzet tegen een internationaal wapenhandelsverdrag te staken. De regering, die al sinds 2003 bevoegd is voor de wapenhandel, moet verder ook effectief deel uitmaken van de Belgische delegatie in New York. Haar actieve rol moet zorgen voor een positieve noot op die conferentie.

Ten slotte wordt gevraagd dat de Belgische delegaties in de Europese Unie en daarbuiten een voortrekkersrol vervullen in de totstandkoming van een internationaal wapenhandelsverdrag. Daarin moeten alle principes

van het internationaal recht, waaronder ook het internationaal humanitair recht, consequent worden opgenomen. De totstandkoming van een Vlaams decreet over de wapenhandel zou daartoe een belangrijke eerste bijdrage zijn. Ongetwijfeld zullen we deze discussie binnenkort kunnen voortzetten, tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet dat minister Moerman heeft aangekondigd en de bespreking van het voorstel van decreet dat mijn fractie ondertussen heeft ingediend. In afwachting dank ik de meerderheidspartijen voor hun constructieve bijdrage aan de uitwerking van het resolutievoorstel. (*Applaus bij Groen! en de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten – 812 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende wijziging van het decreet van 7 juli 1998 houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst – 794 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Norbert De Batselier houdende aanpassing van diverse decreten aan de nieuwe benaming van de wetgevende vergaderingen van de gemeenschappen en gewesten – 811 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Jos Stassen, mevrouw Vera Dua en de heren Rudi Daems en Jef Tavernier betreffende de verhoging van de slaagkansen van de VN-conferentie Lichte Wapens
– 779 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 30 mei 2006 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het blokstaarten bij Brabantse trekpaarden
– 869 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik wilde even benadrukken dat deze motie veel ruimer is dan het fragmentarische aspect van het blokstaarten bij Brabantse trekpaarden. De motie vraagt aandacht voor twee punten, namelijk om het respect voor het dierenwelzijn als beleidsoptie integraal op te nemen. Dat kan in de eenentwintigste eeuw toch geen probleem meer vormen. Voorts zou de Belgische delegatie op de Europese Landbouwraad moeten pleiten voor stringente en uniforme dierenwelzijnregels voor de hele Europese Unie. Minister-president Leterme, tevens minister van Landbouw, zei dat Vlaamse veehouders als gevolg van allerlei normen concurrentieproblemen ondervinden in vergelijking met boeren uit andere landen. Het lijkt me logisch dat de minister-president dan ook het voortouw zou nemen en pleiten voor uniforme, stringente dierenwelzijnnormen in de Europese Unie.

Heel wat collega's van andere fracties vinden dierenwelzijn ook een belangrijk thema. Ik reken dan ook op hun steun voor deze motie.

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 30 mei 2006 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende het blokstaarten bij Brabantse trekpaarden – 868 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bij een op woensdag 21 juni 2006 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.56 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Marijke Dillen, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Vera Jans, Jacky Maes, Herman Schueremans, Erik Tack, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Mark Demesmaeker, Veerle Heeren: familieverbindingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Felix Strackx, Anissa

Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne

Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Bart Caron, Rudi Daems, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Else De Wachter, Vera Dua, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Herman Lauwers, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Christian Van Eyken, André Van Nieuwkerke, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven

Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Pieter Huybrechts, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Jan Loones, Werner Marginet, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Felix Strackx, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Kathleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme
